

Escalene

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 75

AGOST 1986

Sumari

- BÚSTIA
- FULL OBERT
- HISSANT LA PLOMA
- VIDA ESCALENCA
- DE MÉS I DE MENYS
- NOTICIARI LOCAL
- ESPORT I LLEURE
- FULL INFANTIL
- FOTO «QUAN EREM INFANTS»
- UN XIC DE TOT
- ANNA
- FOTO ANTIGA DE L'ESCALA COL.LECCIONABLE, etc. etc.

CONVERSA AMB: «JOAQUIM SIMÓN»

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. c/ Garbí, L'ESCALA — **D.L.** Gi / 287-82 — **IMPRESSIÓ:** Gràfiques del Ter, s.a.

BALLESTA

C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI

Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA

Plaça de les Escoles

ROMAGUERA

C/ del Pont, 24

TROBADORS

Passeig del Mar, 2

C.E.R. L'ESCALA

C/ Garbí

EDITORIAL

BENESTAR I CIVISME

Quan arriba aquest temps, l'estiu, l'Escala experimenta tot un seguit de canvis que beneficien i/o perjudiquen diversos sectors de la població, però que se suporten estoicament per interès, per convicció, per solidaritat o per força (Per què no hi ha més remei?...). Enumerem-ne alguns: llargues jornades laborals, mala alimentació i poca atenció al cos per part de la gent que fa la temporada turística; augments dels sorolls i de les incomoditats per a tothom; irritabilitat ocasionada per la gran aflluència de gent en molts llocs; etc. etc., que desemboquen en un augment d'allò que ara s'anomena «stress» (cansament, fatiga, atuïment, nerviosisme...)

Com a resultes d'això, hi ha un descens en el grau de benestar aconseguit al llarg de la resta de l'any (si és que a la poca activitat de l'hivern es pot anomenar benestar).

El nostre sistema de vida és totalment diferent del de la gent que ens visita. És indispensable? Es pot discutir. El que hauria de ser indiscutible, és la necessitat imperiosa de combinar (equilibrar, per tant) el benestar dels uns i dels altres amb el civisme de tots.

Del civisme no cal parlar-ne (o sí?), tots en tenim coneixement (o no?). De tota manera, podem fer-ho en una altra ocasió, si voleu.

BUSTIA

Amic Jonàs, hem llegit amb la natural sorpresa el teu escrit publicat a l'**Escalenc** del proppassat mes. Fa molt temps que ens coneixem i no dubtem de les bones intencions que t'han induït a escriure'l. No obstant, ens veiem en l'obligació de fer-te algunes observacions a efecte d'evitar confusions i aclarir conceptes.

1er.- El C.I.T. es una associació privada, finançada per l'aportació econòmica en forma de quotes dels seus associats, que té, com tantes altres associacions locals, una subvenció i recolzament municipal. La missió de la Junta, és donar informació des de la nostra oficina oberta tot l'any i promocionar el turisme donant a conèixer la nostra oferta turística global i de cap manera negocis particulars, ni sectors concrets fora del nostre àmbit. Pensem en les conseqüències que ens podria reportar aquest precedent i la d'agravis comparatius que es podrien crear. Hi ha a l'Escala altres indústries que, malgrat la seva modèstia, mereixen igualment tot el nostre respecte i consideració.

2on.- La promoció de l'Escala al diari de Girona «Los Sitios», va ser contractada per l'Ajuntament, i l'escrit en qüestió, que t'ha portat a fer la reclamació, és l'opuscle que des de fa anys tenim editat el C.I.T. que, a més de en la nostra llengüa, està traduït al castellà, francès, anglès, alemany, holandès i italià. Està a la disposició dels nostres visitants a l'oficina, es porta a les fires turístiques i s'envia, juntament amb els fulletons a tothom que demana informació. Que la Conselleria de Turisme considerés transcriure'l en aquest espai publicitari, hem de pensar que la nostra oferta està dintre d'una objectivitat fora de dubtes.

3er.- Anirem a l'anxova: Tu saps molt bé, perquè hem tingut, entre altres, la teva col·laboració, que el C.I.T. a la major part de les fires turístiques que ha pres part, reconeixent la importància i la qualitat d'un producte tant genuí del nostre poble, l'ha ofert o bé en degustacions (que porten la seva feina), o bé en simples exposicions del producte. Sens dubte recordaràs la fotografia del mateix President del Govern, embarratinat, menjant anxoves al stand de l'Escala, de la fira FITUR de Madrid a l'any 1.983.

Fotografia que, amb el seu corresponent comentari, va ser publicada a la major part de diaris i a alguna revista de l'Estat. Amb el ben'entès que les primeres anoves varen ésser pagades religiosament pels socis del C.I.T. Tenim a mà diferents factures, precisament de la teva firma: una del 31-5-82 de 20.000' ptes., una altra del 31-1-83 de 16.920' ptes., una altra del 28-2-83 de 8.121' ptes., una altra, de la mateixa data, de 67.680' ptes. i una altra del 31-5-84 de 7.500' ptes. Per aquests motius, encara que quedi clar que la nostra missió ha estat promocionar l'Escala i no l'anxova, el teu escrit ens sorpren.

Tornem al C.I.T.: Com a soci, com tots els socis i tots els escalencs, tens les portes obertes, el que necessitem son col.laboradors actius amb ganes de treballar. Si tu creus que el nostre opuscle es tan defectuós, presenta un nou text, que ocupi el mateix espai, l'estudiarem amb interès i si a criteri de la Junta, l'oferta és millor, no tindrem cap inconvenient en canviar-lo de cara a futures promocions. Com no tenim cap inconvenient, si ho creiem necessari, presentar a l'Assemblea un projecte de canvi de la Societat, ens és el mateix que es digui «Foment de Turisme», com «Patronat de Turisme», sempre que se'l restructuri de tal manera que gaudeixi d'un pressupost adequat als projectes de promoció que la importància turística de l'Escala requereix. Si arriba aquest moment, et preguem que tant tu, com totes les persones amb iniciatives, us presenteu per entrar dintre l'elecció de la nova Junta. Si compteu amb un bon recolzament econòmic, podreu fer bona tasca, ara, el que possiblement no evitarem, serà la crítica fàcil i algun comentari irònic.

Per la nostra part la feina que hem portat, i portem, a terme, condicionada per uns limitats recursos econòmics, com tota activitat humana tindrà diferents valoracions. Ja tenim la teva, però podem assegurar-te un fet ben evident, com és el desig total i absolut d'intentar fer-la ben feta. Aquesta és al menys la satisfacció íntima i personal que ningú ens podrà treure.

I ja res més.

Ben cordialment

Per La Junta

Lluís Morral (Secretari)

Frederic Ballester (President)

NOTA DE L'ALCALDIA PER A L'ESCALENC

En sessió ordinària celebrada amb data de juliol propassat, l'Ajuntament Ple aoptà, entre altres, el següent acord:

«Convocar oposició lliure per a la provisió en propietat d'una plaça d'Auxiliar d'Administració General, enquadrada dins del Grup de Funcionaris d'Administració General, Subgrup d'Auxiliars, dotada amb el nivell de proporcionalitat quatre, pagues extraordinàries, augments per antiguitat i altres retribucions o emoluments que corresponguin d'acord amb la legislació vigent.

Aquesta plaça vacant a la plantilla de personal fou creada per acord del Ple Municipal de data 30 d'octubre de 1.984.

Aprovar les bases, adjuntes a la proposta, per a regular el procediment selectiu.

Igualment, en l'indicada sessió fou també acordada «la convocatòria de concurs-oposició per a la provisió en propietat d'una plaça d'Assistent Social, del Grup de Funcionaris d'Administració Especial, Subgrup Tècnics de Grau Auxiliar, vacant a la plantilla, dotada amb les retribucions del nivell de proporcionalitat vuit, pagues extraordinàries, trienis i demés retribucions o emoluments que pertoquin, d'acord amb la legislació vigent; i l'aprovació de les bases que s'adjunten a la proposta i que regiran el procediment de selecció.»

Els edictes de la informació pública d'ambdues convocatòries i el text de les bases que regulen els respectius procediments selectius, romanen exposats al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

El que es fa públic per a general coneixement.

L'Escala, 9 d'agost de 1.986
L'ALCALDE

ACLARIMENT: l'Editorial de «L'Escalenc» del mes de juliol propassat, s'ha de considerar signat únicament pels següents membres del Consell de Direcció: F.X. Vila i Mitjà, Dolors Poch, Jordi Boix i Francesc Targa.

FULL OBERT

REFLEXIONS...

Estem en ple període de vacances. Tothom més o menys en gaudeix, però no tant els que per servir als altres han de treballar més...

Hem pensat alguna vegada en les mil coses que ens proporcionen la joia, però que són fruit d'algú que se sacrifica i ens serveix?

El pa calent i cruixent del matí... Sota el goig i el plaer d'aquesta menja tant vulgar, hi ha algú que ha passat la nit fent-lo i pot ser ha tingut molta calor...

Les escombraries ens fan nosa a casa i serien un niu de brutícia si no ens les poguessin treure. Pensem en els escombraires, en els homes que buiden les papereres o escombreren els carrers? Són persones!...

I el mariner que va a pescar, perquè tu mengis peix fresc, o el que porta el Creuer perquè en un passeig, puguis contemplar les marevelles del mar, també són persones!...

I el conductor dels vehicles que et porten de Barcelona, Girona o Figueres al teu poblet mariner... i el que et ven els billets...

I el que treballa, reparant coses que s'han fet malbé, la dona que neteja els apartaments o restaurants, perquè tu puguis trobar-hi un lloc de repòs, joliu i acondicionat...

I els dependents de totes les botigues, agències etc...

Ens podem dir que ho fan per treball, per negoci, per interès personal, que ja s'ho cobren... Naturalment!... Però i l'amabilitat amb què ens tracten?... i el somriure acollidor... i la simpatia i amistat que ens ofereixen?...

Tot això té un preu i sols pot pagar-se restant-los agraits...

I és curiós, aquestes persones no surten pas als diaris, no se'ls fa cap recepció, ni cap interviu... ni surten a la portada de cap revista d'aquelles que s'anomenen «del Corazón».

Aquestes persones i altres que no he anomenat, perquè seria

llarga la llista, ens ajuden a ésser feliços... ens desperten a l'il·lusió i ens desvetllen, si els tenim en compte, la gratuïtat i l'agraïment.

També hi ha els elements naturals, a més de les persones, que si els sabem mirar quanta joia ens proporcionen!...

Hauriem d'ésser com Francesc d'Assís, amarats d'agraïment i de lloança i això no ens enduriria tant el cor com a vegades li tenim!

Ell cantava:

- Gràcies Senyor per el germà sol, tant resplandent.

- Gràcies per la germana aigua tan pura i tan casta.

- Gràcies per els aucells i les flors.

- Gràcies pel vent... i hauria dit per la «tramuntana» que bufa cridanera i esbojarrada i ens diu que cal esbargir les boires de la nostra vida i tornar a ésser cel blau i serè...

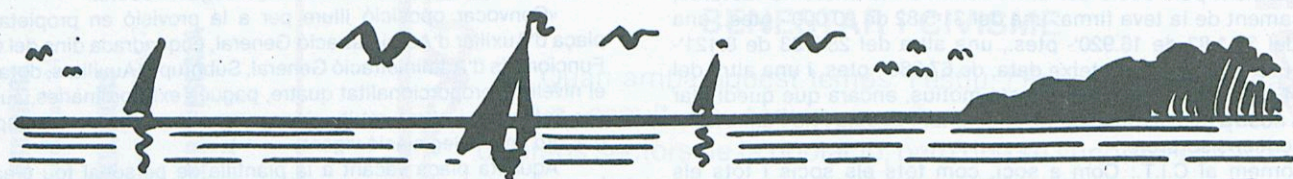
- Gràcies, deia, per la Germana Mort... que cada any ens clava una mossegada perquè se'ns emporti algú que estimem...

- Gràcies per les fulles seques que fan sardana, cantariem nosaltres, i són mogudes per un Vent. Fa bó de creure que l'estranya sardana de la Història, la fa ballar un Vent inefable... i també en aquest Vent que s'anomena Esperit, donem-li les gràcies.

Per tots nosaltres el període de vacances, hauria d'ésser un càntic de lloança a la sorra, a l'aigua salada del mar, a la gavina que vola, però també sobre tot un càntic a les petites fineses i petits serveis que rebem els uns dels altres i que ens fa ésser germans, i de retop, fills del mateix Pare.

És bó reflexionar, contemplant les postes de sol, en les roques o sentats en els bancs de la Punta... Són com un bany del matí, fresc, tonificant, relaxant, encoratjador... que ens en podem emportar com el millor record d'uns dies passats a l'Escala...

NEUS XIMINIS

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

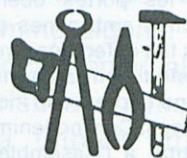
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Tel. 77 10 23

Area laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6
Telèfon: 77 04 86

L'ESCALA

DISCOTECA

ACUÀRIUM

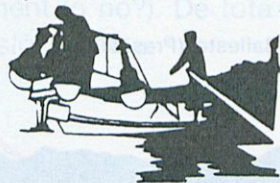
HOTEL - RESTAURANT

L'ESCALA

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos i mariscs

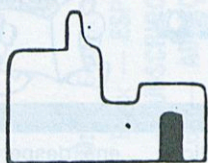

**
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció Central / Aire acondicionat
Parking Particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9
Tels. (972) 770219 / 770977

L'ESCALA
Costa Brava (Girona)

Residencial «FLORA PARK» (PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:

5.200.000'.

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA S.A.

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

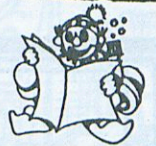
Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avinguda Ave Maria, 7
L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

ASPECTES TÍPICS

Es diu que...

A l'hivern és un poble tranquil. La gent surt poc al carrer perquè el fred és poc intens però penetrant. Es creu que la principal causa d'aquest enclaustrament rau en els seus habitants en trobar gust a la comoditat de llurs vivendes que, a cap hora, tant punt vespreja, es tanquen per a oferir el descans de la jornada de treball, prop de la xemeneia, de l'estufa o del radiador de la calefacció, mentre es contempla un programa televisiu, es llegeix un llibre, es dialoga, s'escolta música, etc.

Sembla que el fred, amb el seu poder encongidor, ho empetiteix tot i així l'obrer veu reduïda la seva jornada de treball, que està en funció de la limitació del temps diürn, molt curt en aquesta època. Malgrat tot, els ànims són bons perquè el fred alleugera la gent, que adelerada fa més ràpid llur caminar.

Les glaçades escassegen, en tant que el vent del Nord (tramuntana) es fa sentir sovint arreu del poble. Hom coneix el seu xiulejar característic i la seva força i fredor amoinen als habitants, que atribueixen la seva impetuositat com la principal causa del fred hivernal. Però la tramuntana no escolta ningú i bufa «al seu aire» dies seguits fins que «el cor li diu prou». Els qui senten tiritia del fred comenten d'ella en to despectiu: «Si no fos per la tramuntana no ens adonariem de l'hivern». Mai ningú no ha pogut «plantar cara» a la seva presència si no és amb un bon abrillat o amb un lloc arrecerat.

La tristor del poble es fa palesa quan els seus habitants viuen sols. L'època hivernal se'ls allarga massa i tothom desitja un ben venturós canvi; però aquest es fa esperar abans d'arribar de sobte.

Essent poble costaner el mar li ofereix un meravellós espectacle, que es representa en l'enquadrament natural que la fúria del mar li brinda quan el fa aixecar en gegantesques ones vers les platges i penya-segats. L'espectacularitat, però, es tradueix en tristor per als qui resten dies en espera que el mar es calmi per a sortir a pescar.

Es diu que...

A l'estiu és un poble que viu una vida intensa i agitada. La solitud hivernal contrasta amb un esdevingut constant bullícia. Els carrers solitaris a l'hivern es tornen plens «de gom a gom»; les botigues tancades a l'hivern obren en aquesta època de l'any; els esmolets espontanis fan sentir pels carrers el xiulejar propi de la mola; el folklore es revifa amb l'augment dde ballades sardanistes i altres danses populars; els cantaires d'havaneres, de rock, de cançó catalana,... augmenten les seves gales; el teatre a l'aire lliure s'imposa; la venda ambulante de cocos i refrescos cau com «anell al dit» per als qui resten varies hores «fent morenor» sota els potents raigs del sol estiuenc...

És el moment en què els forasters, la majoria estrangers, envaeixen la població. Arreu del poble es sent parlar diferents llengües i es sol trobar de tant en tant una persona coneguda entre moltes de diferents nacionalitats.

Les platges del poble esdevenen formiguers humans que contrasten amb l'endormiscament i la buidor dels mateixos indrets a l'hivern. Aquesta època és propícia per agafar color, a fi de no desentonar amb les exigències de la moda estival. El mar, font de riquesa de la població, ofereix també un divertit esplai amb ocasió de les excursions amb creuers i l'esport aquàtic (lanxes ràpides, patins, submarinisme,...) que permeten gaudir dels racons costaners més pintorescos i amagats.

El ritme de vida i de treball canvia. EL soroll dels vehicles de tota mena no manquen en aquesta època, que sembla feta per acollir i aguantar allò que es presenti. Els joves motoristes s'esplaien accelerant les cridaneres motos pels carrers a qualsevol hora i els bons hàbits acaben embordeint-se.

Cap botiguer no pot «dormir a la palla» perquè l'excés de feina l'obliga a estar més temps al «peu del canó» aprofitant al màxim la curta temporada estiuenca. Es disposa de poc temps per dialogar perquè tothom va «de cap a la feina» i quan es fa sol ser sobre el temps que domina.

Es diu que...

A tot temps és un poble anomenat L'Escala.

PILAR PELLICER de GISPERT

VACANCES *l'Escala, 25 de juliol*

Estimada Nuri:

T'escric des de l'Escala en una tarda sense sol, on passo quinze dies de vacances amb els meus pares i el «cràpula» del meu germà.

Aprofito per escriure't avui que no he anat a la platja, i després d'haver fet una migdiada espaterrant que m'ha deixat com nova. I no em vinguis amb Nirvanas, ni amb viatges a la India, per agafar una inmillorable forma física i mental!

Estic passant uns dies molt tranquils, i no noto la diferència del pas d'un dia a l'altre, ja que tots són iguals, (semblen bessons). Em dona la sensació que m'he quedat apartada del món i de la vida.

La «Cua de palla», Garcia Marquez i Pere Calders, juntament amb Dire Straits, Bruce Springstein i Rod Stewart, m'acompanyen en les llargues hores que passo sola sense parlar amb ningú. També hi ha moments, en que la solitud i el silenci, m'emboquen tendrament per treure'm els neguits i les angoixes de l'hivern. M'hi trobo tan bé!

L'Escala és una població força maca i tranquil·la, malgrat la quantitat de gent que hi ha en aquesta època, i malgrat les contínues desaparicions, any rera any, d'encantadores cales i riques pinedes.

Els meus pares porten vint anys visquent aquí, i diuen que d'aquí vint més, als mesos de juliol i agost, això serà pitjor que Barcelona en quan a densitat d'habitants, de vivendes i de vehicles.

Penso molt en tu i en la Cati, a la qual vull escriure també. L'any vinent hauriem de fer les vacances les tres juntes. Ens ho passariem d'allò més bé. (Per cert, hi ha cada «paio» per aquí!. N'hi ha per agafar el «sida-light»).

Em despedeixo amb petons i una forta abraçada. Ens veurem aviat!.

Lidia

P.J.

ESPANYA, PRIMERA POTÈNCIA D'EUROPA!

Ja ho heu ben llegit, ja!. Som els primers, som els més forts, els més virils, els més heroics. Primera potència d'Europa i tercera del món; davant nostre només hi ha els Estats Units i una altra nació que ara no és cas de mencionar.

Si, volguts compatriotis, ja podem estar orgullosos; són triomfs que afalaguen el nostre amor propi, ben patrioter com tothom sap.

En quina disciplina?, en quin invent?, en quina tecnologia?.

¿Som conscients de què en una determinada matèria hem assolit el primer i tercer escó mundial del podi?; que hem conquistat la medalla d'or i la de bronze?. Vertaderament, som un poble escollit pels déus!.

I, per tant, no hi ha hagut cap demostració de joia exultant, de xerinxol eufòrica. Ni al Nou Camp, ni a la Puerta del Sol, ni enlloc.

Doncs, si: Espanya és la primera «puixança» d'Europa en màquines dragamonedes i la tercera «força» del món en el joc.

Màquines dragamonedes: n'hi havia, en 1984, 350.000 de legalitzades i 100.000 d'il·legals.

Joc: en 1984 els habitants d'Espanya gastaren 2 bilions i mig de pessetes entre casinos, bingos, loteries, lotos, dragamonedes i altres jocs. Menys que als EE.UU. i a Filipines, però més que a qualsevol altre país del món. Les arques de l'Estat en resultaren enriquides amb 2.000 milions en 1984.

Se'm dirà, potser, que gràcies a això s'hauran atenuat les despeses que ocasionen, per exemple, les indemnitzacions per atur forçós o altres compensacions de tipus social. N'hi ha inclús que potser exultaran el sistema per allò que pugui comportar de «solidaritat espontànea».

Jo sóc, però, dels que pensen que una assistència basada en el joc és quelcom d'immoral. Els que, -sigui pel joc, per la droga o per les armes-, especulen sobre l'ambició, la feblesa o la por, son gent detestable. I jo, demòcrata, una de les coses que reprotxo a l'imperfecta democràcia espanyola, (però val més una democràcia ranca que una dictadura de tancs), és la tolerància vigent en la legalització de les màquines xuclapagues i en l'obertura de llocs de vici amb les seqüeles que aquest arrossega. No crec pas que es pugui dir el contrari, és a dir que aquests mitjans i sistemes siguin de bona ètica i dignes de ser estimulats. Car la cobdícia és una meuca sense escrúpols.

SADERRA

**ANXOVES
DE
L'ESCALA**
MAGDALENA SUREDA

Telèfon 77 01 46

**BANCU
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**

Banc Comercial Transatlàntic
L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya

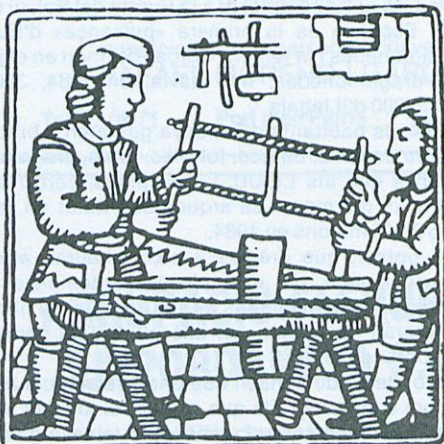

**CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA**

**UNITS PER L'INTERES
DE LES
COMARQUES GIRONINES**

Plaça Victor Català, 9

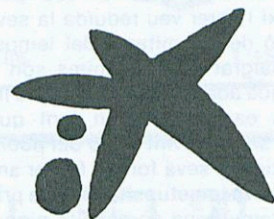
L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n. (davant gasolinera)
Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Lindan
ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantit
A. PRADO - Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

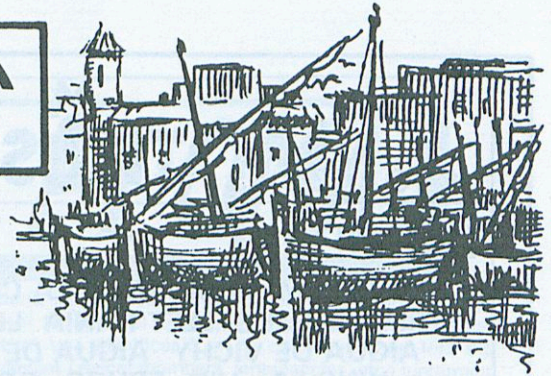

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, SANITÀRIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17
Telèfon 77 01 99

L'ESCALA (Girona)

ARA FA DOS SEGLES

L'amic **Josep Maria Barnils i Mach** és un dels pocs figuerencs que, sempre que les seves ocupacions li permeten, passa les vacances, «punts», festius i caps de setmana a L'Escala.

Els seus compatricis tenen més tendència d'anar a Roses -per exemple- però que hi farem! Es allò que diu el refrany que «quan el sol surt, surt per tothom». Però aquí també hi podríem aplicar l'altra dita que «val més pocs i bons».

És que el cognom **Barnils i Mach** sona molt en el món de les lletres figuerencs, més quan aquestes d'endinsen en el camp de la història de la capital empordanesa.

En **Barnils** porta publicats dotze llibres sobre Figueres, l'últim dels quals encara fa olor de nou. Ens referim al titulat «**LA GUERRA CIVIL A FIGUERES**», el qual relata, amb tot detall i encert, els fets succeïts a dita capital i llocs de la rodalia durant els anys de la Guerra, el cinquantenari de la qual ara té lloc.

Us recomano que el llegiu, tant per seu contingut i estil narratiu com per l'interès que pot despertar en molts escalencs ja que, donada la poca distància que ens separa de Figueres, alguns dels episodis relatats poden ésser recordats pels qui sovint s'hi traslladaven per raó de llurs ocupacions o negocis.

Amb l'amic **Barnils**, acompanyat de la seva esposa i la seva filla petita, ens solem trobar de quan en quan, els dissabtes, quan sortim de missa. A la plaça, al peu de la mola de pedra de la façana de la nostra bonica església, parlem del que ja us podeu pensar: de llibres, de papers, de documents, de fons d'informació i recerca de dades, de fets històrics... De tot això, ell, com és fàcil de suposar, en va fortíssim fins el punt que em deixa bocabadat pels seus coneixements històrics, sobretot referits a l'Empordà.

Sempre que té dades de L'Escala me les facilita amb tota generositat i despreniment. Endeveno en el seu parlar i en els seus ulls una gran il·lusió quan em pot lliurar quelcom referent a la nostra vila, que ja considera una mica seva, cosa de la qual ens n'alegrem moltíssim, a l'ensems que li agraim les seves preferències envers L'Escala.

L'última vegada que ens veiérem em deixà un interessant i curiós escrit que transcrivim literalment més avall, l'autor del qual, un tal **Sr. Francisco Zamora**, passà per L'Escala en el seu recorregut que va fer per l'Alt Empordà, **el mes de juny de l'any 1.789**. Per tant, d'aquí tres anys, ja farà dos segles.

Totes les seves impressions les recollí en un llibre titulat «**Diario de los viajes hechos a Cataluña**». El **Sr. Zamora** digué de L'Escala el que a continuació recollim textualment, íntegrament en castellà i sense modificacions gramaticals, per tal de no canviar el sentit en que fou escrit en el seu dia:

«Llegamos a La Escala, a cuya población se trasladó el Santísimo Sacramento en 1.682, desde Ampurias, no habiendo encontrado en La Escala más de 18 casas y hoy pasan de 500. Hay 18 embarcaciones y 60 laúdes, pescan mucha anchoa y poco coral; sus vecinos trabajan en todos ramos, ganan buenos jornales y no hay pobres. Se hacen muchas casas y el Señor da el terreno por establecimiento de 8 sueldos. EL agua es salada y la beben, pero a media hora hay una buena que puede conducirse. No hay leña, y podría haber vinos en los arenales y cerros. Es un terreno tan salitroso que arruina los edificios y hasta los cañones de hierro los consume. Comercian con Italia llevando vino y trayendo grano. Las mujeres cuidan de la anchoa. Hay alfoli de sal, que traen los napolitanos de Tortosa. Hay aduana. En las peñas de esta costa se cri una planta llamada fonoll, muy apetitosa. La iglesia es nueva y mal construida. En sus portadas se notan los efectos del rayo y la tramuntana. Lo que llaman puerto es una cala, y en fuertes temporales se recogen a la cala de la Clota, que está a poniente del pueblo. Las calles son anchas. Vi los molinos de arroz movidos por una caballería, los cuales era así generalmente antes de empezar los de agua, unos ochenta años hace. En la Iglesia se han gastado inmensas sumas malamente. La Escala está situada en una pendiente de un montecillo. Entre él y el mar le queda poco espacio, y ninguna vista, sino hacia la marina. Salimos de aquí pasando a poco rato por algunos montes de arena finísima, que a impulsos de la tramontana mudan de situación. Son muy grandes».

Fins aquí els comentaris del senyor Zamora.

Els nostres no poden estar del tot d'acord amb els seus, sobretot quan es refereixen a l'església parroquial, dient que «**es mal construida**» i que «**se han gastado inmensas sumas malamente**».

La primera vegada que llegí l'escrit vaig pensar que es podia referir a la primera i petita església que **s'enderrocà tant sols 18 anys després d'haver-se bastit**, i sobre el mateix sòl de la qual es construí l'actual. Aleshores sí que hauria tingut raó de parlar de dolenta construcció.

Però no, el senyor **Zamora** es refereix a l'actual, donat que quan visità L'Escala, **ja feia 27 anys justos que s'havia acabat**, menys els dos campanars que encara segueixen igual.

Hem d'ésser de bona fe i pensar que quan l'escriptor posà en net les notes que anava recollint en el seu viatge -que suposem faria a peu o, com a molt, en tartana-, s'equivocà de temple, perquè del contrari se'ns fa difícil d'entendre que digui que és mal construït, quan en contemplar-lo, un resta admirat de la seva grandària, bellesa i qualitats arquitectòniques, tant del seu interior com del seu exterior.

El veritable protagonista de la construcció de l'església parroquial, el seu autèntic protagonista, fou tot el poble de L'Escala, el qual en cap moment considerà que s'esmercessin malament els diners, que per altra part, tampoc no creiem que fossin grans fortunes, ja que molt fou fet gràcies a la prestació personal dels escalencs, a més d'uns impostos que s'hagueren de pagar.

Però si «**ganan buenos jornales y no hay pobres**», és de suposar que tampoc els pagarien de mala gana.

Sabem que durant els llargs hiverns, colles de treballadors de poblacions de l'alta muntanya -on allà sí que no tenien res per menjar- venien a treballar en la construcció de la nostra església. S'allotjaven a casa de les famílies més benestants del poble. Aquesta gent es conformava amb poder menjar i dormir sota sostre.

I si per mal construïda el senyor **Zamora** es referia a la seva poca solidesa, els murs i teulada de l'església no li donen la raó, car resten impassibles al pas del temps.

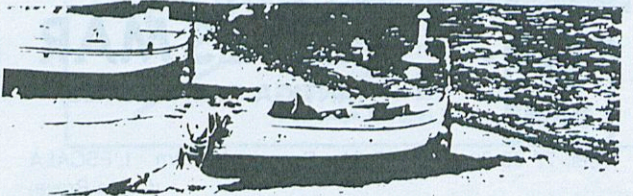
Ni els impecables i paorosos incendis dels dies **22, 23 i 24 del juliol del 1936, tot just començada la Guerra Civil espanyola**, pogueren fer-la caure.

Ens agradaria comentar amb més detall aquesta interessant nota històrica, però ara no ho farem perquè ens allargariem massa.

Tant sols, dir que ens crida l'atenció que dos segles abans no hi haguessin pobres a L'Escala; que els carrers eren amples -tan estrets que els trobem ara!-; que hi havia molins d'arròs -llàstima que no ens digui on ni quants; «**que podría haber vinos en los arenales y cerros**»; i, en canvi, afirma que es comercialitzava vi amb Itàlia i que hi havia muntanyetes de sorra fina que canviaven de lloc per la força de la tramuntana. Sens dubte, es referia al popular Puig de les Sorres.

Qui, de petit, no hi havia anat a fer excursions, acompanyat dels mestres i mestresses, els dijous a la tarda! Tots recordem les bones berenades i, fins i tot, dinades que hi férem.

El dia que hi passà el senyor **Zamora** era tot desèrtic, silenciós. Ni el respirar de l'aire es devia sentir. No deuria ésser un dijous.

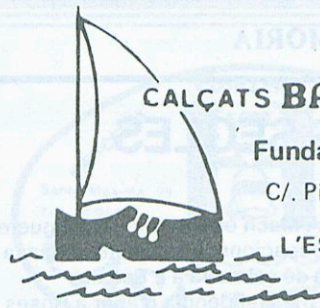
MAGATZEMS **TITÛS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

C/. Pintor Joan Massanet, 10

Tel. 77 02 53

L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITÛS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

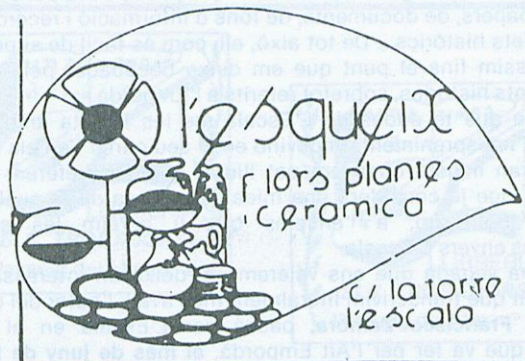
REPARACIONS
COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/. Joan Massanet, 26
Tel. 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FÓRMULES
MAGISTRALS

ROSA MARIA BALLESTA

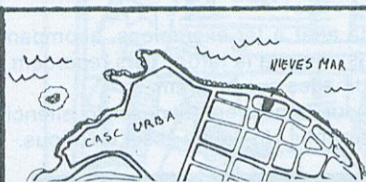
FARMÀCIA

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA - Alt Empordà

FLECA I QUEVIURES

Plaça Mercat
Tel. 77 00 82

L'ESCALA
(Girona)

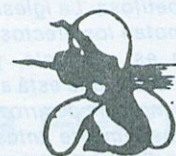

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Maritim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE E

HISSANT LA PLOMA

LA PREVENCIÓ I LA PROTECCIÓ CIVIL A L'ESCALA

L'hivern passat unes fortes nevades paralitzaren la vida de Catalunya, fa tan sols un mes es produïen uns incendis que devastaven gran part de l'Alt Empordà, i a la televisió ens apareixen tot sovint imatges de sinistres que es produeixen arreu del món (terratrèmols, inundacions, etc). Conscients que una catàstrofe d'aquest tipus pot passar en qualsevol lloc i en qualsevol moment, aquest article analitza fins a quin punt el nostre poble està preparat per a afrontar una eventualitat d'aquestes, alhora que aporta algunes idees que podrien ajudar a vertebrar millor l'actuació en aquests casos.

Relat fictici:

«Feia molta estona que plovia. Plovia cada vegada més fort. El Ter, el Fluvià i la Muga anaven creixent. L'aigua baixava marronosa, el mar era brut i tenia un color lleig i fosc. Semblava com si es comencés a aixecar una tramuntana molt empenyadora. En un parell d'hores tots els pescadors ja havien assegurat les barques del moll. Els pagesos havien guardat les eines i els ramaders havien tancat el bestiar. Caminar comença a ésser problemàtic tant pel vent que bufa com per l'aigua que va caient. Alguns agosarats que volien sortir de L'Escala han hagut de recular, no es passa per la carretera i ja es començava a inundar la plana. Dues hores més i ja estàvem envoltats d'aigua. Els telèfons no funcionen i la llum tampoc. Ja comença a ser vespre. En un racó del poble es produeix una emergència...»

La realitat actual:

Un cas com el que hem descrit anteriorment es pot donar al poble de l'Escala, i llavors cal preguntar-nos: de quins mitjans disposem per a fer-li front? Existeix una persona que coordini els mitjans de què disposa el poble per a portar a terme les primeres tasques de salvament i resoldre les emergències? Existeix ja un pla de prevenció d'una situació d'aquest tipus?

Podem contestar perfectament a la primera pregunta, ja que l'Escala compta amb una sèrie de serveis que intervindrien en una situació com l'esmentada. Aquests són els bombers, el servei forestal, el servei de salvament del mar, els radioaficionats, dos metges, una ambulància, la policia municipal i la guardia civil, de mode que en cas d'emergència, tots ells estarien sota les ordres del batlle de la vila. A aquestes persona caldria afegir, en circumstàncies excepcionals, els militars, que previ consentiment del governador civil, podrien intervenir junt amb altres cossos. Aquesta seria la gent teòricament preparada per a una eventualitat, la gent que actuarien instantàniament, potser són pocs, però al menys ja s'ha començat per quelcom.

La segona pregunta també pot ésser fàcilment contestada, la persona que hauria de coordinar totes aquestes forces, seria el batlle, que d'alguna manera en una situació d'aquest tipus, adquireix tot el poder i pren les decisions.

Ara bé, els problemes venen en intentar contestar la tercera pregunta, la que fa referència a si ja hi ha un pla preconcebut d'actuació, que permeti per una part la prevenció, i que faci que en cas de sinistre, no calgui organitzar res a correuita, sino que tot ja s'hagi planificat anteriorment. Aquest concepte que expliquem es pot resumir perfectament amb els termes **Protecció Civil**, i que es, pot ser, l'apartat més fluix dels tres que hem esmentat, i això no només al nostre poble, sinó a arreu de tot l'estat espanyol. És doncs, en aquest

apartat, on caldria incidir més, per aconseguir una seguretat més amplia en aquest terreny. Val a dir que la **Protecció Civil** es basa primordialment en una planificació en la qual intervenen tots els cossos de salvament i rescat (bombers, ambulàncies, etc.) juntament amb tècnics entesos en aquestes matèries (metges, enginyers, etc.), que entre tots preveuen una possible catàstrofe i decideixen quina haurà d'ésser l'actuació de cada una de les parts implicades en cas que es produeixi. D'aquesta manera s'aconsegueix una actuació molt més ràpida i ordenada, i conseqüentment molt més eficaç. A Catalunya mateix, una planificació d'aquest tipus només es dona en casos molt aïllats (emergències nuclears de Vandellós i Ascó per exemple.)

Un primer intent de Protecció Civil a l'Escala:

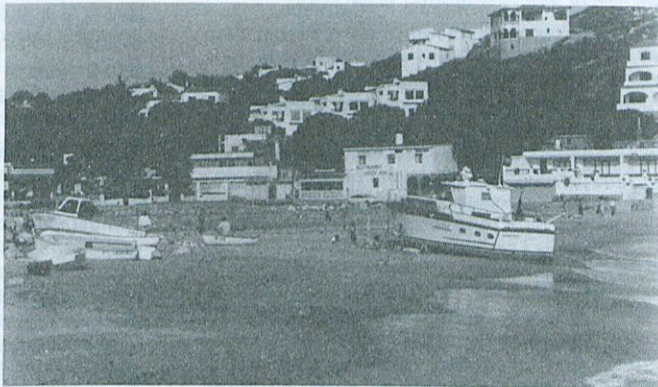
En una iniciativa que va portar a terme l'Ajuntament escalenc el passat estiu, podem apreciar-hi la primera idea d'una coordinació com la que esmentavem. Aquesta iniciativa és la que es veu representada en els adhesius que es varen repartir i que consisteix en centralitzar totes les urgències que es puguin produir al municipi durant l'estiu, en un sol telèfon (el 77 00 86 de la Policia Municipal), que sens dubte simplifica molt l'actuació en cas d'emergència. Això ve a donar una lleugera idea del que seria una **Protecció Civil** portada a les màximes conseqüències.

Una proposta alternativa:

Nosaltres, des d'aquí ens permetem de fer un suggeriment que podria ajudar a millorar una futura **Protecció Civil** per a l'Escala. Aquesta proposta seria que el pla de protecció s'articulés tenint en compte els barris que formen el poble, de manera que a partir de cada barri, sorgissin uns representants, que acostessin més ràpidament el barri al consistori. Amb això una actuació més ràpida i fluïda, a la vegada que aquesta formació d'una representació per barris pot ésser utilitzada per a moltes activitats (de tipus cultural, etc.), i farà intervenir molt més directament a les persones del poble, en els assumptes que l'afecten.

MONTRECOVA

NOTA: Preguem que disculpin la manca de dades, però ens ha estat impossible d'obtenir-les ja que en molts casos, com és el dels bombers, es troben centralitzades fora de l'Escala.

SASTRERIA

Vilabrú

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímét

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Teléf. (972) 77 01 85
L'ESCALA (Girona)

- Mobles
- Articles Bambú
- Decoració
- Cistelleria
- Regals
- Bosses

CONVERSA AMB...

En Joaquim Simon i Brugués va nèixer al 1.913, al carrer Puig-Sureda de l'Escala.

És molt conegut per tots els escalencs per les diferents activitats de la seva vida i sobretot per haver estat secretari del Pòsit de pescadors durant trenta anys. Després d'un llarg festeig a causa de la guerra es va casar, el 16 d'agost de 1.939, amb l'Alegria Coll. El seu casament va ser l'últim que es va celebrar a la sala de «Ca la Viuda», que va ser església provisional durant un temps. Té quatre fills. En Joaquim, la Montserrat, en Salvador i la M.ª Teresa.

L'Escalenc.— Acabem de celebrar l'homenatge a la vellesa. Vós n'heu estat un dels iniciadors?.

Joaquim Simon.— Sí, vaig formar part del patronat local que va organitzar el primer homenatge a la vellesa. D'aquests trenta-sis anys solament un any es va deixar de fer, crec que per problemes econòmics més que res. Aquest primer homenatge es va fer quan en Jaume Sureda era alcalde i jo era secretari del Pòsit. Actualment hi assisteix amb la meua dona com a homenatjat.

L'Esc.— Vàreu nèixer a l'Escala?.

J. S.— Sóc fill de l'Escala i descendent de gent totalment escalenca tot i que per raons de feina, el pare va nèixer a Palamos. Al meu pare li deien en Quimet de l'Adela Espardanyera.

Els meus pares eren encarregats d'una espardenyeria. I la meua àvia era l'Adela Espardanyera. Tenien una colla de treballadors a casa que feien espardenyes, nosaltres les feiem a mida per algunes persones, en Pere Moriscot, en Xorinyac, l'Enric Carrasco, que gastaven números molt grossos. Això va ser des dels començaments dels meus pares, cap als anys vint. La botiga la teniem allà on ara hi ha la llibreria de Can Fèlix, però només que fes bon temps treballàvem al carrer. Després els pares hi van posar una botiga de betes i fills, que més tard nosaltres vam convertir en botiga de material fotogràfic i souvenirs.

L'Esc.— On vau anar a l'escola?

J. S.— Vaig anar a l'escola a l'Escala fins que vaig tenir 12 anys. Després vaig anar al Collell. Allà hi vaig fer el Comerç. Amb mi hi havia en Rafel Ramis, l'Estapè, Mossèn Dorca... En sortir del Collell un professor d'allà va aconsellar al meu pare que em fessin seguir la carrera de magisteri. Les coses no eren fàcils econòmicament parlant, però finalment, per 30 drets cada mes, vaig estudiar el magisteri a Girona. Jo, els dissabtes, anava a fer d'ajudant de barber a una barberia de Girona i els diumenges guanyava diners jugant a futbol. Aleshores guanyava 10 pessetes per partit amb la Cellera. Amb això em pagava l'esmorzar de mig matí. També jugava amb la Normal sense cobrar.

L'Esc.— Vau exercir de mestre?.

J. S.— Sí, quan vaig acabar la carrera de magisteri tenia 19 anys. Vaig acabar al mes de juny i al mes de setembre em van donar la primera plaça, a Breda. Allà hi vaig estar dos anys. A Breda vaig conèixer la que després seria la meua

dona. Anàvem a jugar amb els nens a la plaça del poble, en una casa que donava a la plaça l'Alegria feia de modista i ella em mirava, jo també la mirava i així va començar la cosa. Guardo un grat record de la gent de Breda. Mentre hi era vaig fer les oposicions del 1.934.

Eren 22.000 opositors i hi havia 7.000 places. Aquestes oposicions es van fer pel sistema eliminatori, en tres etapes. La primera eliminatòria, la segona eliminatòria i la tercera de perfeccionament. La tercera prova no es va fer, perquè s'havia de fer el mes de juliol del 1.936 i va esclatar la guerra. A nosaltres aquestes oposicions ens les han reconegut ara.

De Breda vaig anar a exercir a Sant Martí Vell, vaig estar-hi poc perquè vaig haver-me d'incorporar al servei.

Més tard la Generalitat de Catalunya em va anomenar mestre de Figueres, era el setembre de 1.936, on hi ha els Fossos ara. Allí hi havia en Pere Bruguera. Hi vaig estar tres o quatre mesos. Al mateix temps l'Estat m'havia anomenat per Vidreres i jo no vaig renunciar a la plaça, el que vaig fer va ser posar-hi un substitut i anar-me'n a Figueres.

L'Esc.— Quan us van cridar per participar en la Guerra Civil pel bando republicà?

J. S.— A finals del 1.936, i de dret a la província de Jaen, després a l'Alcàrria, i més tard quan la derrota dels italians, a Orihuela, fins a l'acabament de la guerra.

En acabar la guerra va ser quan en més perill vaig estar d'anar-me'n a l'altre barri per falta de menjar.

Vaig estar en un camp de concentració que era una finca de Romanones, a Guadalajara, es deia Cifuentes. Erem de quinze a vint mil en un espai com el camp de futbol. Vam passar-hi quatre o cinc dies sense jalar. Allí vaig trobar-hi un noi dels Nacionals que es deia Babot i que havia jugat amb mi al futbol. Var ser una gran sort ja que ens va facilitar la sortida del camp a mi i a cinc amics més. No va ser fàcil arribar a l'Escala des d'allí. Val a dir que gairebé tota la guerra vaig fer-la amb en Marius Cabré, una excel·lent persona que sempre estava de bones.

L'Esc.— Què vau fer acabada la guerra?

J. S.— Acabada la guerra em van nomenar mestre de l'Escala, però en no estar depurat la nomenació definitiva va ser per Urtgs, un poblet del Pirineu.

L'Esc.— Com va començar la vostra relació amb el pòsit?.

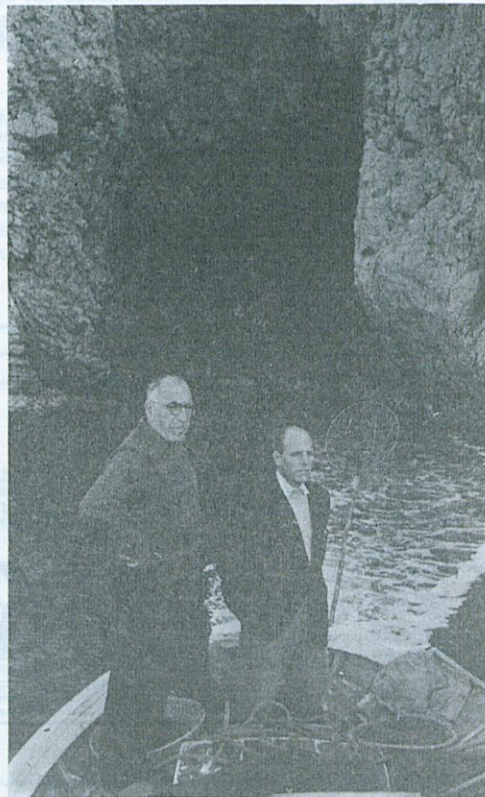
J. S.— Després d'haver renunciat al

magisteri em vaig quedar aquí a l'Escala com a Secretari del Pòsit. Es va implantar en aquests temps el Montepio pels pescadors, i a l'any 1.955 se'm va nomenar delegat local de l'Institut social de la Marina. Vaig continuar en aquest càrrec fins que em vaig jubilar al 65 anys, més ben dit, m'hi van fer quedar, ja que als 60 anys em vaig jubilar com a secretari del Pòsit.

L'Esc.— Heu fet alguna altra activitat?

J. S.— I tant. En deixar el magisteri vaig fer algunes classes de repàs a casa meua. Després em van concedir la corresponsalia del Banc Hispà Americà. Vaig fer arròs durant uns deu anys amb en Berto, llavors jo bombava l'aigua amb motor a les nits i de dies anava al pòsit, al banc...

Molts dies no dormia. També vam tenir les barques, «les magnifiques», amb les quals organitzàvem excursions. Vaig participar en l'explotació de la pista Bonaire amb en Berto i en Fèlix, va ser molt bonic allò... Quan els meus pares van deixar la botiga, jo la vaig comprar i la vam tenir fins que al casar-se els fills, vam quedar tots dos sols i no podiem continuar. Fa uns set o vuit anys que la vam deixar.

L'Esc.— Quan van començar a escriure articles, col.laboracions en diaris...?

J. S.— Tinc un piló d'escrius començats i fets. La primera vegada que vaig escriure, ho vaig fer al Correu Català per parlar de les restriccions de llum que ens afectaven als escalencs al començament del turisme. La Fecsa de seguida se'n va fer ressó i aquest problema es va solventar. He escrit moltes altres vegades perquè m'ho han demanat. L'últim escrit que he fet ha estat pel programa de la Festa Major.

L'Esc.— Parleu-nos del Pòsit.

J. S.— Durant els trenta anys que vaig ser-hi el fet principal que hi va tenir lloc va ser la construcció del Port de la Clota. En Pere Tano va tenir-hi una obsessió terrible. Es necessitava vertaderament, ja que a la platja de l'Escala hi havia hagut més de cent embarcacions. El primer projecte de port va ser aquí a la Punta i costava vuit milions. Tot i això, a Madrid ens van dir que eren masses diners. Aleshores la següent proposta va ser fer-ho a la Clota, a l'antic moll que havien fet els avis amb quatre pedres i que en dies de mal temps, quan no podien entrar a la platja de l'Escala, hi anaven. Aleshores se'ns va aconsellar el següent per part d'en Vidal: «Demana a l'Estat de fer una cinquantena de blocs per reforçar aquest vell moll. Un cop us hagin dir que sí, heu de dir que són insuficients, que s'ha perdut una embarcació, en fi que hi han hagut desastres. Heu de demanar més blocs i així arribareu a la totalitat del projecte». Finalment el port es va fer en el temps que a l'alcaldia de l'Escala hi havia en Massanet. Ell i jo vam anar unes tres vegades a Madrid.

L'Esc.— Recordeu alguna anècdota relacionada amb el Port?.

J. S.— Va venir una vegada el Director General de Ports, era l'any 1.957. En Massanet va mobilitzar de tal manera tot el poble que l'home va quedar astorat. Es van vestir unes masses de dones peixeteres que portaven plates de peix. Es van fer unes pancartes. Tota la gent es va concentrar a Can Guinya i quan l'home va veure tal rebuda va quedar mort! i va dir: «Per força us he de fer un Port». I això va ser el començament.

L'Esc.— Hi va col.laborar la gent de l'Escala en l'elaboració del projecte?.

J. S.— El primer projecte que hi havia aquí donava un gruix «x» als blocs. I aleshores, una vegada que va haver-hi un temporal molt fort, vaig telefonar a l'enginyer i vaig dir-li que els càlculs que havia fet aquí fallaven. Va venir, va agafar el projecte i el va esparregar davant nostre. Ja que el mar en entrar i anar perdent fons va augmentant en altura i això no estava previst.

L'Esc.— De jove havieu participat en alguna activitat d'esbarjo?

J. S.— Sí, ja en temps de la Cargolera. Recordo que vaig fer sainets, «Per no entendre el castellà» i «L'últim anglès». La primera, «Per no entendre el castellà» era molt divertida. Representava que abans quan feien maniobres els militars allotjaven els soldats a les cases particulars d'un poble de pagès. Recordo la frase divertida d'un soldat que deia: «Quiero dormir con la cama alta y matalasa». A això el pagès li respon: «dorm de la manera que vulguis però no m'emprenyis i digues el que vulguis que l'ase no me'l mataràs pas». Aleshores, era molt amic d'en Calafat, que feia putxinelis a la Cargolera, els diumenges a la tarda, i l'ajudava una mica. En Calafat era una persona extraordinària. S'inventava setmanalment una o dues històries diferents per poder representar-les el diumenge. Hi havia

tres o quatre personatges que sempre sortien, en Janet de Can Llatenes, un pagès, el dimoni...

Quan va morir en Calafat vaig escriure un article parlant d'ell però no recordo on es va publicar.

L'Esc.— Quins presidents del Pòsit recordeu?.

J. S.— Recordo en Nonito Camós, que considero va ser el millor president que he tingut. També recordo En Pepet Salvat, En Ponç Cortal, En Miquel Bofill, En Jaume Mas, En Josep Bruguera i En Pere Ros. Amb auest últim em vaig jubilar.

L'Esc.— Recordeu algun fet relacionat amb els pescadors?.

J. S.— Un any, en el mes de gener, es va pescar en tots els dies del mes. Això és, encara avui, una cosa insòlita.

Una altra cosa va ser que acabada la guerra hi havia la Comissaria «de Abastecimiento y transportes». A Girona al cap d'aquesta comissaria hi havia un tal Álvarez. Sempre teniem polèmiques. Ells volien peix a preu de tassa, que era molt baix. Però jo els hi deia que el paguessin o que ens el deixessin vendre fora. Aleshores els hi havia donat una solució, recollir uns deu kilos de peix per embarcació i vendre'l a preu de tassa. Aquest es portava a Girona, fins que va venir un dia que ens van decomisar el peix i ens van dir que no ens el podien pagar perquè era dolent. Jo vaig anar fent indagacions i vaig trobar que el peix havia anat a parar a un quarter. Vaig anar amb l'Álvarez i li vaig dir que no els hi enviarem més peix. Al cap d'uns dies reberem una ordre de Girona que deia que el cent per cent de la producció del peix havia de passar a «abasteixements i transports». Vaig dir que no podia ser, que no es podia viure amb el que ells donaven... Vam estar tant de sort que al cap de dos dies es pescaren mil cinc-cents caixes d'anxoves. Les van posar totes davant la fàbrica del gel, i vaig telefonar a Girona, dient: «Sr. Álvarez, ja pot començar a buscar tots els camions disponibles i venir a buscar les 1.500 caixes de peix». És clar a preu de tassa en aquest cas hi guanyaven. Ell deia que no podia ser, que era impossible. Al cap d'una estona em va dir que a partir del divendres no calia que enviéssim més peix a la Comissaria.

RODOMA

GREU ACCIDENT DE CIRCULACIÓ AL CARRER CODOLAR

A la nit del 6 al 7 de juliol tenia lloc a la cruïlla del carrer Avi Xaxu amb el Carrer Codolar un espectacular i greu accident entre una moto de gran cilindrada, conduïda per un jove francès i un segon ocupant de la mateixa nacionalitat, i el jove escalenc Joan Donjó Pagès que conduïa un ciclomotor, accident que repercutí en un tercer, el també escalenc Joan Calderón Carmona, que anava a peu.

Tots resultaren amb ferides de diversa consideració, especialment en Joan Donjó Pagès, de 25 anys, que moria el dia 11 de juliol, l'acte de l'enterrament del qual va constituir una impressionant manifestació de dol.

Acompanyem el més profund sentiment a pares i familiars per tant dolorosa pèrdua.

També resultà amb ferides greus en Joan Calderón Carmona que el mantingueren quatre hores en estat de coma i obligaren a que fos intervingut quirúrgicament en dues ocasions a l'Hospital de la Vall d'Hebró de Barcelona, operacions que es repetiran properament dues vegades més.

Afortunadament, es troba en el seu domicili des de primers de mes i d'aquí, li desitgem que la seva recuperació, tant físicament com moral sigui un fet.

NOVA CAMPANYA CONTRA LA DROGA

Durant la segona quinzena de juliol, per segon any consecutiu, la nostra vila rebia la visita de l'associació «El Patriarca», grup de joves toxicòmans rehabilitats que lluiten contra un dels principals enemics de la societat actual, la droga, en una missió que cal valorar com a molt positiva.

Al llarg de la setmana efectuaven visites informant de la campanya que vénen portant a terme i que té com a principal finalitat intentar ajudar i informar a tots aquells joves i aquelles famílies que pateixen aquest greu problema.

Exposaven també la tasca consistent a formar centres de rehabilitació de drogadictes, experiències personals i teràpies de grup i molta més informació que es recollia en un llibre que porta per títol «Drogas» i per subtítol «Sintomatologia, Reflexiones y Curas».

Igual que l'any passat, la Parròquia de l'Escala els ha donat tota mena de facilitats i, una vegada acabades les misses del diumenge 13 de juliol, un individu del grup tenia l'oportunitat de fer una breu exposició del problema que els ocupa, i procedir, tot seguit, a la venda de l'exemplar indicat a la pròpia plaça de l'església, i donar més informació a qui la sol·licités sobre la temàtica que ells viuen tant d'a prop.

INCENDIS DE CONSIDERACIÓ A L'ALT EMPORDÀ

A la tarda i capvespre del dissabte 19 de juliol el cel escalenc revestia un aspecte i un color ben insòlits; fosc, ennuvolat, mig rojós mig groguenc, a conseqüència dels greus incendis que es produïen a la zona nord de la nostra comarca, l'Alt Empordà.

Des que es tingué coneixement del foc, Ràdio l'Escala, periòdicament, anava informant de les notícies que es rebien i de les posteriors mesures de precaució, alertant que el trànsit estava tallat a la carretera Nacional II i a l'autopista A-17, veient-se interromput momentàniament l'accés a França.

El fort vent que bufava era el principal enemic del sinistre i les flames anaven avançant amb gran perill. Els focs afectaren, de manera especial, La Jonquera, Galliners, Palol de Recasens i Cadaqués, població aquesta que a mitja tarda restà incomunicada per terra i telefònicament.

La pitjor part, però, se l'emportaren quatre francesos que tripulaven un dels quatre hidroavions que intervenien en aquestes tasques per a sofocar les flames, i que resultaren morts en estavellar-se l'aparell en una muntanya, a la zona fronterera, prop de Recasens, per causes desconegudes quan succeí l'accident.

ENDERROCS

El Centre d'Estudis Escalencs ens fa arribar un programa i una nota de l'exposició titulada «Enderrocs» i subtitulada «Vint-i-cinc anys de destrucció del Patrimoni Arquitectònic», que tingué lloc del 5 de maig al 6 de juny, a l'edifici de la Pia Almoïna (a la plaça de la Catedral) de Girona, sota l'organització del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, i més concretament de la demarcació de Girona.

Es tractava d'una exposició gràfica que permetia constatar el procés de desaparició d'importants edificis de valor arquitectònic i històric-artístic a les comarques del Nord-Est de Catalunya.

En l'esmentada mostra sobre «Enderrocs» i també en un article sobre el tema, publicat a la «Revista de Girona» hi figuraven els dos edificis del Passeig de l'Escala, desapareguts darrerament: la Casa Gran i Can Llardent.

EL CARTELL DE LA FESTA MAJOR

Lameentem oferir la notícia amb un cert retard, però una vegada més, no rebem a l'hora -o millor dit, no ens n'enterem- informació d'interès, per manca de col·laboració amb aquesta secció de la revista, que l'any passat va ésser present de forma més directa al Concurs de Cartells de la Festa Major.

Per segon any consecutiu, ha resultat guanyadora del Concurs de Cartells de la Festa Major la senyora Elena Ruiz la qual, a més de rebre el premi en metàl·lic estipulat, té l'honor que la seva obra aparegui a la portada del programa llibret de la Festa Major i en el cartell oficial i distintiu de la Festa Major '86.

MORT D'UN JOVE HOLANDÈS

El 25 de juliol fou trobat a Montgó el cadàver del jove holandès de 21 anys d'edat, Michel Johannes Gererdws.

En el moment de la seva mort, el turista holandès practicava el submarinisme i a causa de la mateixa, segons el certificat mèdic, va ésser afogament.

FESTIVAL DE LA CANÇÓ DEL MONTGRÍ

El propassat 7 de juny tingué lloc en el Col·legi Sant Miquel de Torroella de Montgrí la XIVena edició del Festival de la Cançó del Montgrí.

L'actuació escalenca estigué representada pels germans Roger i Laia Palau i per l'Albert Cortada i la Gemma Tubau, en les corresponents categories.

A la categoria de «Caganius» i a la d'infantils, els germans Roger i Laia Palau obtingueren, respectivament, el primer premi.

A tots ells els felicitem i els animem a seguir endavant en el camp de la cançó.

CINQUANTA ANYS DE VIDA RELIGIOSA

La Sor Maria-Clara Rossell i Tremoleda va celebrar el dia 29 de juny, festivitat de Sant Pere, patró de la nostra Parròquia, el 50 Aniversari de vida monacal en l'ordre religiosa de les germanes Clarises de la Divina Providència.

D'aquests 50 anys, 28 els ha passat de manera ininterrompuda a l'Escala, ja que arribà a l'Escala el 13 d'agost del 1958, que va ésser quan es va inaugurar, reformat, l'actual convent-col·legi.

Som molts els nens i nenes de l'Escala que, de menuts, han anat o van a «Ca les Monges» rebent un tracte cordial i afable.

Felicitem, per tant, la mare Clare per tant important aniversari en la seva vida.

RÒTUL PUBLICITARI DE L'ESCALA A L'AUTOPISTA

Gairebé segur que quan llegiu aquest número de L'Escalenc del present mes d'agost, ja s'haurà instal·lat a l'autopista, a 8 kilòmetres abans d'arribar a la sortida número 5 d'Orriols, venint de França, un ròtul publicitari, de dimensions considerables, en el qual es llegirà perfectament el nom de L'Escala, acompanyat de la clàssica figura de l'Esculapi d'Empúries i d'una silueta marinera de la nostra vila.

De moment, l'esmentat anunci s'ha contractat per un període de 5 anys.

CANVI DE L'EMPRESA SUMINISTRADORA DEL FLUID ELÈCTRIC

La notícia no la donem per fer publicitat -que per altra banda, una empresa que no té competència en una població, tampoc no la necessita- sinó que ho fem únicament per a deixar-ne constància del fet.

I és que, a partir del darrer mes de juliol, l'empresa FECSA, suministradora de la llum i força elèctrica a la nostra població, ha traspasat els seus drets i instal·lacions a la Companyia ENHER, amb les oficines al mateix lloc que fins a la data tenia la FECSA, és a dir, al carrer Sta. Màxima.

Es fàcil suposar que en principi ens costarà d'acostumar-nos a la nova nominació, però com en tantes altres coses, a la llarga, també ens hi habituem.

CONCURS DE CASTELLS DE SORRA A LA PLATJA DE RIELLS

El dia 9 de juliol tingué lloc a la platja de Riells el XXIII Concurs nacional de castells i escultures de sorra i 3er. campionat de Catalunya.

En aquesta ocasió, els participants tingueren espai suficient sobre la recentment ampliada platja de Riells per a demostrar, una vegada més, les habilitats artístiques a la sorra, amb alguns treballs meritoris, cosa que dificultà les decisions del jurat a l'hora de qualificar.

EXPLOSIÓ EN EL SERVEI-ESTACIÓ DE LA NOSTRA VILA

A la tarda del primer dia d'aquest mes d'agost es produí una explosió a l'interior d'una caseta del Servei-Estació de la nostra vila, degut a la qual, el seu propietari, el Sr. Angel Sánchez, resultà amb cremades de consideració en tot el seu cos.

Fou traslladat amb tota urgència a l'hospital de Girona i, dues hores després, ingressava a l'hospital de la Vall d'Hebró de Barcelona.

La policia municipal es personà immediatament al lloc dels fets a fi d'atendre el ferit, així com un metge i personal tècnic de l'Empresa.

També hi va acudir el camió local dels bombers per a prendre-hi les pertinents mesures de precaució, del tot importants en aquests casos, ja que les conseqüències podrien haver estat molt més greus.

CONTRACTACIÓ DE TÈLEFONS A L'ESCALA

A mitjans de juliol, i per un espai d'uns quinze dies, al tercer pis de l'edifici on provisionalment s'hi troba l'Ajuntament, tenia lloc la contractació de telèfons per part d'uns administratius de la «Compañia Telefónica Nacional».

Una vegada prevista l'ampliació de línees telefòniques per a la nostra vila, i després de convocar per carta-que, sembla ésser, no tots els interessats reberen-als sol·licitants de telèfon, aquests empleats de la Telefónica es presentaren amb un llistat de futuribles abonats que podien acudir a contractar el telèfon.

PRODUCTES TRADICIONALS CATALANS

Els dies 19 i 20 del passat mes de juliol tenia lloc la petita fira-mercat de productes tradicionals catalans.

Enguany, va quedar ubicada en el Pati Blau, a resguard de la tramuntana que bufava, sense que aquest indret suposés cap dificultat per a la gent que volgué deixar-s'hi caure, i admirar i comprar els ben presentats productes de la nostra terra.

PROJECTE ARTÍSTIC A LES RUÏNES D'EMPÚRIES

El batlle de L'Escala i els 5 artistes del Grup 69 després de la presentació als mitjans de comunicació del projecte (realitat en el moment de sortir L'Escalenc d'agost) de construcció d'uns elements artístics i decoratius a les Muscleres Grosses.

L'objectiu és promoure els Jocs Olímpics per la Barcelona-92 i l'arribada de la Flama Olímpica a Empúries.

El muntatge està integrat per sis columnes gegants: la primera, la clàssica columna grega, i les altres cinc es realitzaran segons la idea original de cadascun dels artistes. Sobre la mateixa base de les roques, s'hi col·locaran una sirena i dos fars, i en general, tota l'obra artística estarà lligada amb els colors i altres símbols olímpics.

Es pretén, a partir de la imatge del monument històric de les Ruïnes d'Empúries, aconseguir una visió personal i creativa del vincle d'Empúries-Grècia, i col·laboren amb el projecte l'Ajuntament de l'Escala, la Diputació de Girona, la Comissió Olímpica de les comarques gironines i l'oficina olímpica de Barcelona-92.

RELACIÓ MENSUAL DELS SERVEIS PRESTATS PER LA POLICIA MUNICIPAL

INTERVENCIÓ	QUANTITAT
Aldarulls a la via pública	49
Aldarulls entre veïns	04
Aldarulls entre família	02
Accidents de circul.lació sense ferits	45
Accidents de circul.lació amb ferits	06
Accidents de circul.lació amb víctimes mortals	01
Localització de persones perdudes	12
Localització de domicilis, hotels, pensions etc.	00
Informacions varies via telefónica	00
Informacions de les patrulles en servei a la població i terme	00
Recuperació vehicles turismes	04
Recuperació Motocicletes	01
Recuperació ciclomotors i bicicletes	02
Detencions per robatori a la propietat	02
Detencions per robatori a l'interior de turismes	02
Altres detencions	12
Trasllats amb la patrulla d'auxili	44
Serveis metges	218
Serveis farmàcia	70
Trobada d'objectes a la via pública	02
Ajut en incendis	08
Regulació de la circul.lació en hores	54
Salvaments	07
Ajuts a traseunts necessitats	00
Escàndol públic (exhibicionistes, banyistes sense roba etc.)	01
Atentats a agents de l'Autoritat	02
Denúncies per el C. de la Circul.lació	121
Denúncies per les O.O.M.M.	09
TOTAL QMTS. VEHICLES DEL SERVEI	10.232

PRIMERA MOSTRA DE CANÇÓ CATALANA BANYOLES '86

El passat dia 28 de juny, tingué lloc a Banyoles la «1ª. Mostra de Cançó Catalana-Banyoles '86» on s'hi presentaven els 12 grups i cantants finalistes i a partir del qual el Jurat havia de seleccionar els sis guanyadors. Els resultats foren els següents:

GRUPS GUANYADORS:

Agustí i Jordi Tonietti
De Fluvià Ribers Verds
Jaume Grabuleda
RAMON MANEN
Swing Sec
Teo Batlle

Aquests grups tindran l'oportunitat d'editar el disc de la «1ª. Mostra de Cançó Catalana-Banyoles '86», patrocinat per l'Ajuntament.

Ens plau donar a conèixer la informació, alhora que felicitem a Ramon Manen pel premi assolit.

SARDANES

Les ballades dels dimecres de juliol, a les 10 del vespre i a la Platja, s'han celebrat totes amb molt bon temps i remarcable assistència. Aquestes foren les cobles participants: dia 2, FOMENT DE LA SARDANA; dia 9, LA PRINCIPAL D'OLOT; dia 23, LA PRINCIPAL DE BANYOLES i dia 30, LA PRINCIPAL DE LLAGOSTERA. El dia 16, festa del Carme i celebració del XXXVè homenatge a la Velleja amb intervenció musical de la cobla-orquestra COSTA BRAVA, tingueren lloc els diferents actes que mes que habituals son ja gairebé tradicionals a la nostra població: A quarts d'onze l'arribada per mar de la Verge del Carme, acompanyada per diverses embarcacions, (que per cert enguany es dels anys que mes n'hi hem vist), per seguidament formar-se la proceso fins a l'església parroquial on es oficiada la santa missa. A la sortida dues sardanes a la plaça de l'església i a quarts de dues el dinar de germanor als menjadors del col·legi Públic «Empúries». Volem remarcar la deferència dels components de l'orquestra COSTA BRAVA, amenitzant el llevant de taula, atenció que lamentablement no fou degudament corresposta per una part dels assistents, tant homenatjats, acompanyants, com autoritats, en el sentit de no mantenir un correcte silenci i fins i tot no esperar a sortir del local a que donessin per acabada l'actuació. Seguia la festa amb l'audició de sardanes a la tarda a la Platja i en el mateix recinte dues sardanes i ball de nit a partir de les 10 del vespre. En el mes juliol, ha tingut lloc també una ballada a la Platja de Montgó, concretament el dissabte dia 19, amb actuació de la cobla PRINCIPAL DE BANYOLES.

Encara que en la relació de les activitats per l'ESTIU '86 deguda a la Coordinadora d'Activitats Culturals, Esportives

d'Esplai de la nostra vila, hi figura que el concert d'Estiu havia de celebrar-se el 28 de juliol, sembla que la data correcta que ha de tenir lloc serà el dissabte dia 23 del corrent mes d'agost. Si no estem mal informats la cobla participant ha de ser **La Principal de Barcelona**, i l'acte d'homenatge, que es farà en decurs de la vetllada serà dedicat a en **Pere Solés i Andreu**.

FUTBOL

El divendres dia 11 de juliol, a dos quarts de deu, en primera convocatòria i a les deu en segona, va tenir lloc a la sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, L'assemblea ordinària de socis, del F.C. L'Escala, que va seguir el següent ordre del dia:

- 1.— ESTAT DE COMPTES I SITUACIÓ ECONOMICA DEL CLUB:** Es deixava constància d'haver acabat la temporada amb saldo positiu, d'un import superior a les cent mil pessetes.
- 2.— COMENTARI ESPORTIU DE LA DARRERA TEMPORADA 1985/86:** Comentar les bones classificacions assolides pels diferents equips del Club, remarcant els dos campionats guanyats, fet que hem comentat abastament a les pàgines de l'Escalenc, els darrers mesos.
- 3.— PLANIFICACIÓ DE LA TEMPORADA 1986/87:** Es parlava de que se seguiria participant a les mateixes competicions que la temporada anterior, donant-se algun dels noms dels que han de tenir cura dels conjunts, de les diverses categories, càrrecs que mes tard s'han anat perfilant i, segons sembla, han de ser els següents: **BENJAMINS**, Artur Casadevall; **ALEVINS**, Fede Castells i Maxi Lavado; **INFANTILS**, Joan Angel Tomàs; **JUVENILS**, Pere Marquet i Juanito Garcia; **TERCERA CATEGORIA REGIONAL**, Rafalet Sabadé, Lluís Mallart i Pitu Sureda, amb en Carles Moya com a coordinador de tots els equips de futbol base; **PRIMERA CATEGORIA REGIONAL**, que feu la presentació oficial el dia 25 de juliol, tindrà com a **entrenador** a Tomàs Dotes, el qual disposarà dels següents jugadors: **Porters:** Adroher i Garriga (de l'At. Figuerenc); **defenses:** Felip, Quique, Gallardo, Fuster, Barceló II i Caparrós (del juvenil); **mig camp:** Brugué, Fede, Moya i Brugués i **devaners:** Magaldí, Montserrat, Palomerias, Sillero, Gabi (de l'At. Bisbalenc) i Sebas (del juvenil).
- 4.— ESTAT ACTUAL DEL CAMP D'ESPORTS «MIRAMAR»:** Fer saber que el resultat del judici fou favorable a les pretencions del Club i que el terreny havia estat declarat zona d'equipaments, estant pendent la decisió del consistori d'aprovar el preu establert en les negociacions amb els propietaris, determinació que s'havia de prendre en la sessió municipal del 29 de juliol (Posteriorment hem tingut notícia que el camp d'esports Miramar es ja propietat municipal).
- 5.— CELEBRACIÓ DEL 75è ANIVERSARI DEL CLUB:** Amb el fi de donar un important relleu a l'esdeveniment, es va deixar per més endavant, possiblement a finals d'agost, quan la feina de la temporada estiuenca es trova mes calmada, convocar una reunió per tal de constituir la comissió organitzadora dels actes que el 1987 s'han de portar a terme per commemorar els setanta-cinc anys de la fundació del F.C. L'Escala.
- 6.— PRECS I PREGUNTES,** amb diverses intervencions, tancaven aquesta assemblea ordinària del nostre Club de Futbol.

Cal afegir que els partits de pre-temporada programats pel primer equip son aquests:

dies 2 i 3 d'agost	Cuadrangular a Porqueres, amb la participació: PORQUERES, BANYOLES BESALÚ i L'ESCALA
dia 9 d'agost	L'ESCALA - LLANÇÀ
dia 16 d'agost	L'ESCALA - ABADESSENC
dia 24 d'agost	LLANÇÀ - L'ESCALA
dia 2 de setembre	L'ESCALA - GIRONA

FUTBOL - DARRERA HORA

Resultats del Torneig Quadrangular de Porqueres:

Dia 2	Banyoles - Porqueres	2-1
	L'Escala - Besalú	1-1
	guanyador L'Escala per penals	4-3
Dia 3	Pel tercer i quart lloc:	
	Porqueres - Besalú	2-0
FINAL	Banyoles - L'Escala	1-1
	campió el Banyoles per penals	5-3

El trofeu al màxim golejadore va ser per l'escalenc Magaldi, amb dos gols.

TENNIS TAULA

Quadre global dels resultats de l'equip de Tennis taula del CER L'Escala:

TEMPORADA 85-86

TORNEIG FIRES GIRONA '85

Senior masculí	Joan Carles Fajardo (campió)
Juvenil masculí	Josep M. ^a Guanter (subcampió)
Infantil masculí	Josep Lluís Cortal (semifinalista)
Juvenil femenina	Victòria Olivares (campiona)

COMPETICIÓ PROVINCIAL OFICIAL

Equips primeres	CER L'Escala (campió)
Individual primeres	J. C. Fajardo (campió)
Dobles primeres	Fajardo-Sues (campions)
	Sabrià-Gonzalez (2on. lloc)
	J.M. ^a Guanter-F. Guanter (4art. lloc)
Dobles mixtes	Sues-Sureda (campions)
	F. Guanter-Olivares (subcampions)
Equips segones	CER L'Escala (darrer classificat)
Equips terceres	CER L'Escala (3er. o 4art. classificat)
Equips infantils	CER L'Escala (4art. classificat)
Individual infantil	Josep Lluís Cortal (campió)
Dobles infantils	Jaume Sues-Josep Lluís Cortal (subcamp.)
Equips juvenils	CER L'Escala (5è. classificat)
Individual juvenil	Xavier Cortal (3er. classificat)
Dobles juvenils	J. M. ^a Guanter-J. M. Cortal (4arts. classif.)

de més i de menys...

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

Ens permetem de seguir reprovant el lamentable estat que es tolera en el passatge que, perllongant el carrer Figueres, permet passar de l'avinguda Montgó a l'avinguda Riells. Com dèiem en Juny, és un carreró d'intens trànsit de vianants que van del centre comercial a la platja i viceversa. Inpavimentat i massa sovint dipòsit d'escombraries malgrat i que l'indret estigui equipat de dos contenidors posats a la disposició del públic, comerciants inclosos.

Mai és massa tard si és per bé. Un dels passatges zebraats que reclamàvem en Juny en el sector dels Riells (Carrer Figueres - Avinguda Riells - Avinguda Montgó) ja és materialitzat. Bravo! Però en manquen d'altres també indispensables. Llàstima que quan aquesta nota apareixerà ja hauran transcorregut els 2/3 de la temporada grossa.

CAMPIONATS DE CATALUNYA ABSOLUTS (Les Borges Blanques)

El CER L'Escala hi participa per equips -entre d'altres modalitats- i per tercer any consecutiu obté la novena plaça, entre setze equips.

LLIGA NACIONAL SEGONA DIVISIÓ

Cinquena participació consecutiva a la lliga nacional de segona divisió, aconseguint el quart lloc entre sis equips.

III Lliga CATALANA DE CLUBS

Per tercer any consecutiu, el CER L'Escala és el representant gironí a la Lliga Catalana de Clubs, amb victòries sobre l'Epic de Terrassa (4-1) i sobre el Gimnàstic de Tarragona i Puiggròs de Lleida (ambdues per 5-0)

També hi participa l'equip femení que té una discreta actuació.

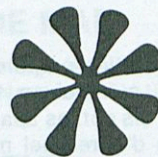
CAMPIONATS D'ESPANYA INFANTILS A PUERTO DE SANTA MARIA

Josep Lluís Cortal, com a campió provincial infantil, pren part en els Campionats d'Espanya infantils.

ESTADES D'ESTIU D'INICIACIÓ I TECNIFICACIÓ

Hi prenen part Jaume Sues en una, i Josep M.ª Guanter i Josep Lluís Cortal en l'altre.

FÈLIX GUANTER

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

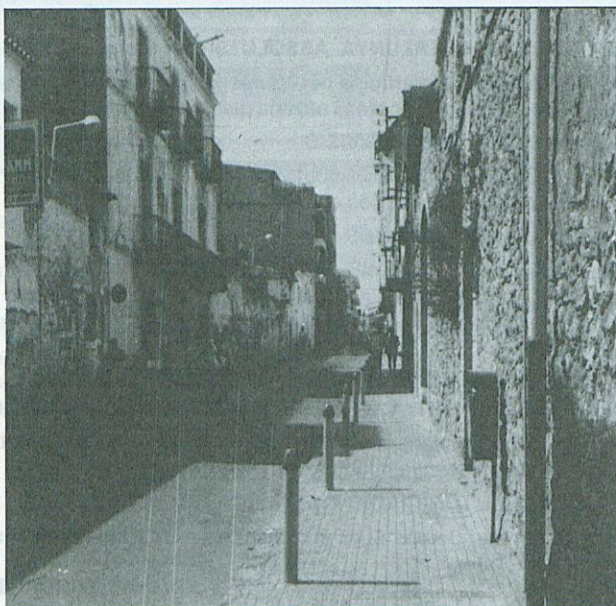
PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12	C/. Maranges, 25
Camp dels Pilans	L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 17 34	Tel. 77 01 95

Continuen els gossos campant lliurement per les platges dels banyistes causant les molèsties corresponents i no pocs problemes d'higiene.

Es això tolerable? ¿Per qué no s'arbitren les mesures adequades per a fer complir les normes que hi ha al respecte?

Sembla que s'ha fet quelcom per a què els veliplanxistes no evolucionin entremig dels banyistes. Aparentment la cosa va millor degut, sobretot, a la condescendència dels dependents de la Creu Roja. Sempre hi ha, però, indisciplinats. Així i tot, les amonestacions haurien de sorgir dels propis incomodats, encara que aquests haurien de percebre que la llei els empara.

Per altra part, lamentem que, contràriament a allò que ens semblava coherent, s'hagi començat a alienar oficialment la platja del poble. Ara és legal (gràcies a les ratlles d'encasellament) de poder assitiar parcialment -i **gratuitament**- la platja amb els cotxes. Considerem que és una llàstima que per poder col·locar mitja dotzena d'automòbils es destrueixi la unitat d'un siti i es rompi l'estètica d'un element natural destinat als homes i no a les màquines.

Aquests enormes i antiestètics parapals col·locats en una de les vies d'entrada al poble, compleixen, efectivament la seva presumta missió: impedir que els cotxes aparquin a la vorera. Però, a més a més en compleixen d'altres pel mateix preu: dificultar, encara més, el trànsit dels suferts peatons i produir un desagradable espectacle pèr la seva absoluta manca d'estètica. Per acabar-ho d'arreglar donen l'impressió d'estar destinats a ésser definitius, es a dir, que per a sol·lucionar els problemes circulatòris d'un **parell curt de mesos**, els escalencs haurem de suportar **TOT EL RESTA DE L'ANY** aquests totxos.

¿No hauria estat més sensat la col·locació d'altres «barreres» més atractives (p.e. unes «jardineres» «ad hoc») que al mateix temps d'acomplir la funció proposada haurien estat un motiu d'ornat per una via que prou falta li fa? Si res més no, tindrem la sort de que desapareixin passat l'estiu?.

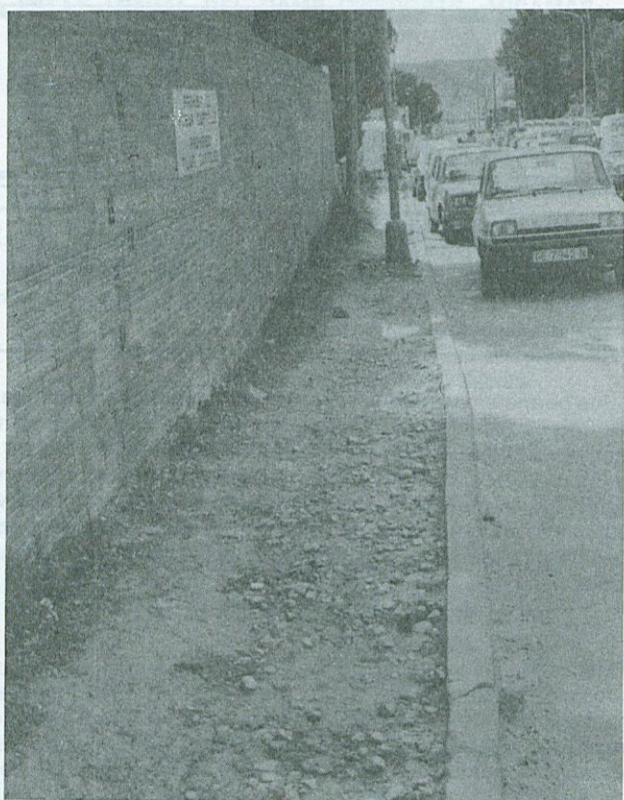
Ranquejant o no, sembla que les vint dutxes dels Riells vagin assegurant la seva funció i la gent ho aprecia. Es veritat que s'hi deu malgastar molta aigua i que és un divertiment per la mainada. Hi ha inclús banyistes que posen una pedra pesada damunt del pedalet engegador i l'aigua s'esmuny durant hores i hores. Idem quan (com dèiem en Juliol) el polsador resta bloquejat per la sorra. En aquests casos l'aigua es perd fins que es troba una persona civilitzada. Però, endavant! mentre la reserva ens ho permet i que la sequera deixi de senyorejar. També s'aprecia molt, -segons nombrosos comentaris caçats al vol-, l'ampliació de la platja. Ens ajuntem a tots aquests compliments ben merescuts.

Sabem que els problemes de tot tipus que comporta en l'aspecte pressupostari, entre d'altres, l'arranjament i adequació de les voreres, justifiquen, en certa manera, l'abandonament que experimenten en nombrosos llocs de la nostra vila. Malgrat tot, ¿no seria un excel·lent servei —que el poble peatonal agrairia enormement— que, mentrestant, l'Ajuntament les acondicionés mal que fós amb un provisional emporlانات que alleugerís el seu penós transitament?.

«NO ÉS AIXÒ, COMPANYS, NO ÉS AIXÒ»...

NO DIGUEU:

Canguro
Cansanci
Cantera

Canto
Canyeria
Capiguer
Capritxo
Capullo
Caramelo
Carbono
Carèixer
Carga
Cargament

DIGUEU:

Cangur
Cansament
Pedrera
Cantera (ganes de cantar)
Cantell, caire
Canonada
Caber, cabre
Caprici, capritx
Poncella, capoll, botó
Caramel, llamí
Carboni
Mancar
Càrrega, carga (mesura)
Càrrega, carregament

CONSELLS DOMÈSTICS

- Amb el foc del gas es poden fer forces coses insospitades. Per exemple:
 - 1.— Per pelar tomàquets fàcilment, enforquilleu el tomàquet i acosteu-lo a la flama. Quan la pell clivelli, peleu-lo.
 - 2.— Per pelar cebes sense plorar, enceneu el foc al règim més feble i peleu-les per damunt de la flama.
 - 3.— Per obrir ostres, col·loqueu-les dintre d'un recipient i, aquest, sobre el foc viu del foc. Retireu-les ràpidament tan bon punt s'obrin a fi de què no es coquin ni perdin l'aigua iodada que contenen.

REFRANYS DE MAR

- Pesca de gener, menja-te-la primer.
- Bufa en Joan de Narbona?. No tindràs mar bona.

GRANS DE SENY

- Val més aquell que té el cor a la mà, que no pas aquell que es posa la mà al cor. (JSR)
- Quan un menja cada dia com els dies de festa, ja no hi ha festes (JSR)

ACUDIT

- El súmmun de la ganduleria és posar-se a llegir un llibre en ple corrent d'aire a fi d'evitar-se de girar els fulls.

MOTS ENCREUATS N.º 15

- HORIZONTALS:**
- 1.— Xifra romana.
 - 2.— Al revés, estem.
 - 3.— Sense gaire esforç.
 - 4.— Enveja de qui gaudeix d'allò que voldríem.
 - 5.— Badia petita a la Costa Brava. Al revés, munta.
 - 6.— Regió natural de l'URSS.
 - 7.— Al revés, ferm.
 - 8.— Sigles de la Rep. Democràtica Alemanya.
 - 9.— Nombre.

VERTICALS:

- 1.— Xifra romana.
- 2.— Estat de la matèria.
- 3.— Tranquil, despreocupat.
- 4.— Joc... (exercici d'habilitat com a espectacle).
- 5.— Fruit en forma de drupa. Forma prefixada que significa dins.
- 6.— Nombre parell. Superfície.
- 7.— Part on acaba un territori.
- 8.— En aquest moment.
- 9.— Vocal.

Jordi Piqué

SOLUCIÓ MOTS ENCREUATS N.º 14

- HORIZONTALS:**
- 1.— G.
 - 2.— Cos.
 - 3.— Cames.
 - 4.— Somàtic.
 - 5.— Sima. anoB.
 - 6.— Letífic.
 - 7.— sgnaf.
 - 8.— Ers.
 - 9.— I.

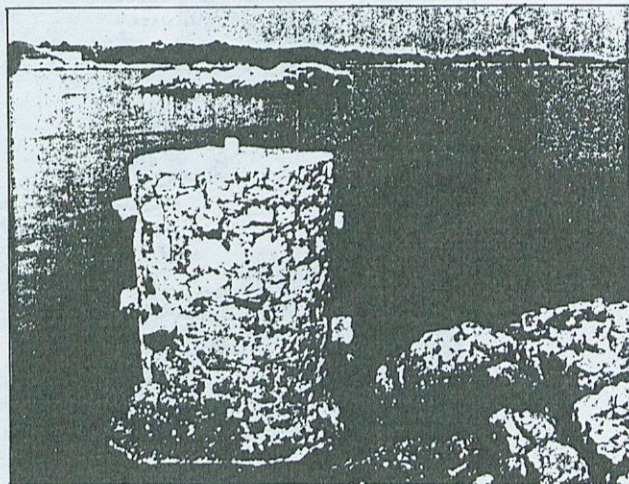
- VERTICALS:**
- 1.— S.
 - 2.— Sil.
 - 3.— Comes.
 - 4.— Camatge.
 - 5.— Goma. Inri.
 - 6.— Set. Afas.
 - 7.— sinif.
 - 8.— Coc.
 - 9.— B.

JULIOL 1986

Temperatura Màxima	36° C.
Temperatura Mínima	17° C.
Temperatura Mitjana	22'9° C.
Oscil·lació Extrema	16° C.
Oscil·lació Mitjana	9'3° C.
Dies de Pluja	4
Total litres recollits	0'4 l.
Precipitació Màx. dia	0'4 l.
Tramuntana NNW	7 dies
Gregal NE	2 dies
Garbí SW	3 dies
Vents Variables	19 dies

JONÀS MALLART

GEOGRAFIA LOCAL (III) LA COSTA

La Costa de L'Escala (uns 8 kms.) és banyada per la Mar Mediterrània i presenta dues zones ben diferenciades que depenen del relleu: la costa nord, baixa i sorrenca i la sud, alta i rocallosa i típica de la Costa Brava.

La costa baixa és la part meridional del golf de Roses i com ella, és sorrenca amb platges de sorra fina formades pels sediments dels rius i separades per petits promontoris de roques units a terra ferma per braços de sorra. Alguns d'aquests promontoris són artificials com els que hi ha entre el turó de Sant Martí d'Empúries i el Moll Grec. Els naturals són les Muscleres Grosses i les Petites.

La part més alta és la zona de Les Coves que separa les platges del Portitxol i la del Rec. A la platja del Riuet forma dunes, algunes d'elles mòbils en temps anteriors i que foren fixades per la seva perillositat.

A partir de La Vaixella, a la desembocadura del Rec de Molí, la costa comença a pujar lleugerament formant algun penya-segat de poca alçària a la zona de l'Oberta. El motiu és que el turó del Pedró arriba fins al mar.

La costa torna a baixar formant algunes cales: La Creu, la Platja de les Barques i el Port d'en Perris. Les dues últimes són centre del nucli urbà i separades per un petit promontori, anomenat La Punta, amb dos pilons característics.

Enfront la Platja, una gran roca sobresurt de l'aigua formant un petit illot conegut amb el nom d'El Cargol.

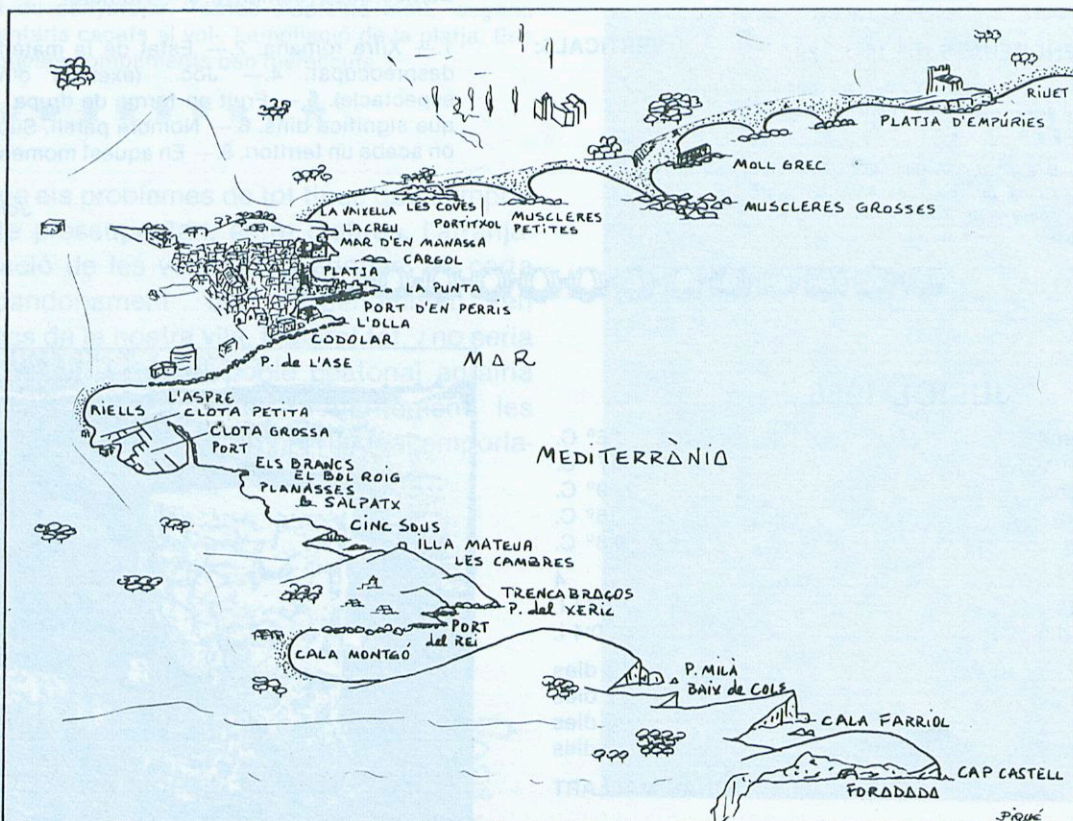
La costa es manté rocallosa des de la Punta de l'Olla fins a l'Aspre, on comença la gran platja del Riells (engrandida últimament amb la col·locació de sorra procedent del Riuet). Segueixen les platges de la Clota, ara convertides en Port Pesquer i Club Nàutic.

La costa meridional és retallada i rocallosa formant penya-segats més alts que els que hem trobat a la costa nord. Els contraforts del Montgrí arriben fins al mar ocasionant aquests espadats especialment a partir del Salpatx. En són exemple: Cinc Sous i el Salt de la Deva. Les cales són rocoses com el Bol Roig, el Salpatx i Illa Mateua, anomenada així per tenir un illot. L'única platja de sorra és la de Montgó, en la cala del mateix nom i abrigada per la muntanya de Montgó i la Punta de Milà.

Per la naturalesa del material que componen les roques s'hi formen coves. En són exemple: Les Cambres, la Cova de la Sal i especialment, encara que fora del terme, La Foradada.

Relació dels noms dels accidents de la costa escalesa recopilats per Miquel Bataller i resultat d'unes converses i viatges per la costa amb en Joaquim Simon i en Papat.

Cap Castell	Punta del Xeric	Roca del Frare
La Foradada	L'estaqueta	Roca del Bou
Còrrec de la Rustella	Punta del Bau	El Codolar
Les pasteres	Mont Racova	Roca de la Gallina
Illots de Cala Farriol	Trenca Braços	Escar d'en
La Formatge	Les Cambres	Roca Punxeguda
Escull del Moro	Illots de les Cambres	Pescall Petit
Papanances i els illots	Salt de la Deva	Roca dels Dos Caps
Cova de les Betes	Escull de la Xinxà	Punta de la Casa Gran
Punta de les Betes	Punta Grossa	El Traire
Les tres coves	Punta del Romani	Roca Grossa
Cova d'en Tomas Ras	Punta del Ferro	Punta de l'Olla
Miladones i els balcons	Illa Mateua	Els Banys
Coves del còrrec Ilarc	El Codolar	Port d'en Perris
Cova d'en Pap	Cova d'en Pallòfa	La Timpa
Còrrec Ilarc	Còrrec de Cinc Sous	El Barco de Pedra
Lloses de la Basseta	Punta de Cinc Sous	La Punta
La Basseta	El Moro	Roca dels Franquets
Cova de Baix de Cols	La Cova Negra	El Piló
Illot de Baix de Cols	Salpatx	La Platja
Baix de Cols	El Baixador	Roques d'en Guillem
Roca Pardalera	Punta del Salpatx	Mar d'en Manassa
Punta Ventosa	Bol Roig	El Cargol
Cova Caiuda	La Paloma	La Creu
Cova del Sabó	L'escull de les Planasses	La Llosa
Ma Clivilla	Punta de la Clota	L'Oberta
Cala Viuda	En Pometa	La Vaixella
Punta del milà	Els Brancs	Platja del Rec
Cova de la Sal	Entrada del Port	Les Coves
La Caleta	Punta del Noi Escarrà	Platja Portitxol
Còrrec de la Caleta	Clota Petita	Muscleres Petites
Els crestats i la cova	Punta de l'Era	Platja de les Ruïnes
El Rec Fondo	Platja de Riells	Les Muscleres Grosses
La Cadira i el còrrec	L'Aspre	El Freu
Illot dels refrescadors	L'Ullal de Riells	Illot Gros
Els refrescadors	Forn de la Calç	Illot Petit de les Muscleres
Platja de Montgó	Punta de l'Ase	El Moll
Port del Rei		Platges del Moll
		Sant Martí d'Empúries

EL SECRET DEL PASTOR

Conten que en un país molt llunyà hi havia un pastor tan intel·ligent, tan entenimentat i ple de seny, que la fama de les seves dites i les seves sentències va arribar a les orelles del mateix rei. Com que els seus ministres i els seus consellers, i els seus secretaris i subsecretaris, per més que hi maldaven, no aconseguien d'ordenar l'administració del país, i a cada moment hi havia guerres i revoltes, i el preu de les coses pujava sense parar, el rei va tenir la lluminosa pensada de fer cridar el pastor i encarregar-li el govern dels negocis de l'estat.

El pastor es va presentar davant el rei i després d'escoltar la seva proposta de nomenar-lo primer ministre, li va dir:

—Acceptaré, senyor, de bon grat el càrrec que em proposeu, i procuraré de fer-ho tan bé com sàpiga. Només us demano una cosa: tenir a palau una habitació on no pugui entrar ningú sinó jo.

El rei hi va estar d'acord i a partir d'aquell mateix dia el pastor va entrar en funcions com a primer ministre. I les seves disposicions i els seus decrets foren tan encertats i tan eficaços, que aviat s'hi va conèixer a tot el país: tornava la tranquil·litat i la feina, els preus s'estabilitzaven i tothom podia treballar i menjar per la gana que tenia. El rei estava molt content de la idea que havia tingut, però alguns magnats envejosos van començar a calumniar el pastor, i sempre que podien l'acusaven d'acumular a l'habitació secreta els tresors que robava al rei i a la nació.

De primer, el rei no en volia fer cas, però tant li ho van dir que va acabar dubtant i un bon dia, per tal de sortir de dubtes, mentre el primer ministre era a la seva cambra, va fer esbotzar-ne la porta amb la idea de sorprendre'l enmig dels seus tresors. Però quina sorpresa que van tenir, el rei i els envejosos magnats: a l'habitació no hi havia sinó quatre mobles de fusta, uns quants feixos de palla i, enmig, el primer ministre, vestit de pastor, amb samarra i sarró i tot, tocava amb un flabiol una senzilla melodia.

—Però, per què ho fas, això? —li va preguntar el rei, tot estranyat.

—Senyor, sense aquests moments que em recoïden els dies feliços que passava a la muntanya amb el ramat, us ben dic que no podria suportar aquesta vida que he de dur a palau, voltat d'intrigues, de mentiders i d'envejosos.

QUAN ÉREM INFANTS

UN XIC D'INFORMÀTICA INFORMÀTICA, PARAULA MÀGICA?

No cal dir que, avui per avui, i de mica en mica, la paraula **Informàtica** va deixant de ser aquella paraula mítica, plena de pors i tabús, amb la qual cada vegada més persones s'hi enfrontaven. Ara és una paraula que tal vegada produeix un efecte de preocupació: la preocupació de no quedar-se endarrera en allò de què quasi tothom parla. És una paraula que se'n està posant fins en la sopa (cultural) de tots els ciutadans.

L'única forma de no quedar fora de la «alfabetització» que s'acosta és, lògicament, adquirir la base de coneixements necessaris per tal de poder enfrontar-nos-hi. Però la dita adquisició de coneixements té actualment el perill de començar anant mal encaminats per certes persones, ja que hi ha una gran quantitat de «cursets», que ens ofereixen a tot arreu, encaminats a aprendre informàtica, quan realment, el que s'ensenya és una mica de llenguatge BASIC en poques hores. Això ho podríem comparar amb el fet d'ensenyar Alemany a una persona amb la intenció que arribés a ser un escriptor en aquesta llengua, la qual cosa no deixa de ser una bajanada.

El concepte d'informàtica, que molta gent té, s'ha ampliat a un concepte molt més ampli anomenat «**TECNOLOGIA DE LA INFORMACIÓ**». Dit concepte és definit pel Ministeri Britànic d'Indústria i Energia de la següent manera: «l'adquisició, procés, emmagatzement i difusió de qualsevol informació oral, pictòrica, textual i numèrica, mitjançant una combinació de la Informàtica i les Telecomunicacions basada en la microelectrònica».

Tot això queda englobat en un concepte més ampli, que es troba en els plans d'actuació de quasi tots els governs de països desenvolupats i/o en vies de desenvolupament, i que s'anomena «**NOVES TECNOLOGIES**».

Qualsevol país que s'embarqui en el desenvolupament d'algún apartat d'aquestes «**NOVES TECNOLOGIES**», a curt o mitjà termini tindrà el caràcter de «**país colonitzat tecnològicament**».

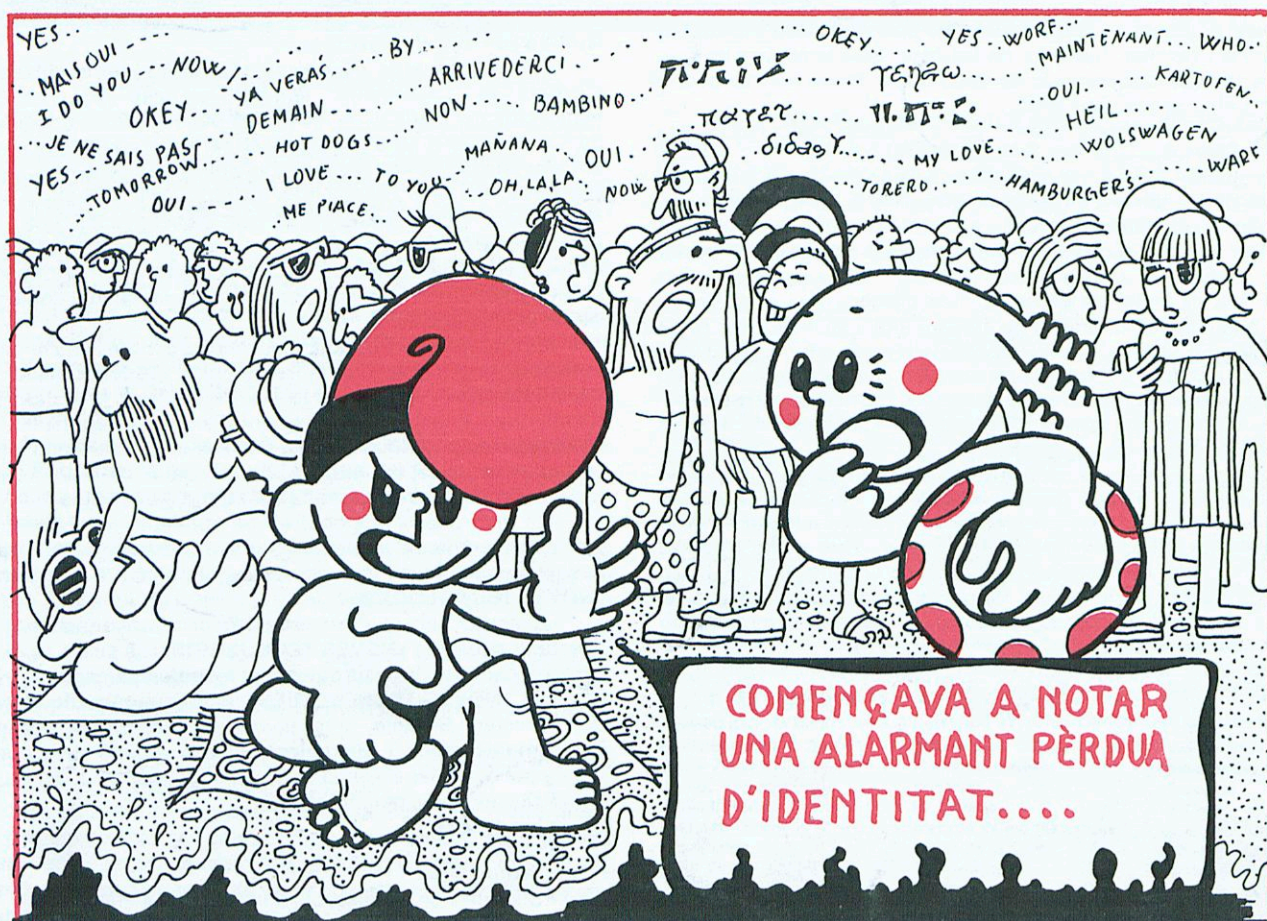
Les «**NOVES TECNOLOGIES**» inclouen, com diu la definició del Ministeri Britànic, tres apartats fonamentals: **Informàtica, Telecomunicacions i Microelectrònica**, i alguns dels conceptes creats per delimitar els seus camps d'actuació:

- Dissey gràfic per ordinador.
- Holografia.
- Làser.
- Telemàtica.
- Sistemes de recuperació d'informació en-linea.
- Videotext.
- Bases de dades.
- Vídeo.
- Televisió per cable i via satèl·lit.
- Videodiscs.
- Videomàtica.
- Electroacústica.
- Etc.

Com poden veure, el futur d'un país es troba en el desenvolupament de les anomenades «**NOVES TECNOLOGIES**».

FEDE

any 1963-64

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 52

